

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΟΣ ΙΑ'—Τεύχος 132
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1918

“ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ,,

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Διὰ τὸ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ	Δραχμαὶ	12.—
Διὰ τοὺς ΔΙΑΔΣΚΑΛΟΥΣ	’	8.—
Διὰ τὴν ΑΜΕΡΙΚΗΝ	Δολλάρια	3.—
Διὰ τὴν ΑΙΓΥΠΤΟΝ καὶ ΑΓΓΛΙΑΝ	Λίρα Ἀγγλίας	1)2
Διὰ τὴν ΚΥΠΡΟΝ	Σελίνια	10.—
Διὰ τὴν ΕΥΡΩΠΗΝ	Δρ. Χρ.	12.—

Ἐκδοσις ἐκλεκτῆ γενικῶς Φρ. χρ. ἢ δραχ. 25.—

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ :

ΔΕΣΠΟΙΝΙΑ ΕΥΓΕΝΙΑΝ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Ὁδὸς Μενάνδρου 83.—ΑΘΗΝΑΣ

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: “ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΝ,, ΑΘΗΝΑΣ

Πάν χειρόγραρον δημοσιευόμενον ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφεται.

Πάν σύγγραμμα ἀποστελλόμενον εἰς τὰ γραφεῖά μας ἀναγγέλλεται.

Αἱ ἐγγραφαὶ ἀρχοῦνται ἀπὸ 1ης ἐκάστου μηνός.—Τὸ τεῦχος δρ. 1.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Στὴ Πόλι μας. **Εὐγενίᾳ Ζωγράφου.**—Τὰ Ἰταλικά καὶ τὰ ἐν περὶ λόγῳ ἔργα τοῦ Κάβου **Σπ. Δεδοῦζης.**—Ὁ Γερμανικὸς Μποσεβισμός. — Ἀπὸ τὰ δράματα τῆς ζωῆς. — Μόνη... Δις Alex. — Γεωργοοικονομικὰ Ζητήματα. Ἐθνικὴ Τράπεζα.—Τράπεζα Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. **Α. Α. Ζ.**—Οἱ μεγάλοι Δογολόγοι (Ἐκ τῶν Μουσῶν) —Τὰ Λαϊκὰ Δικαστήρια.—**Ν. Θ. Σχῆτι.**—Ὀκτώβριος 1918. Ἀπὸ τὴν Καλλιτεχνικὴν Κίνησιν.—Ἀπὸ τὰ κοινωνικὰ πένθη.—Ἀπὸ τὴν Ζωὴν τοῦ μηνός, **Α. Α. Ζ.**—Μία θεολογικὴ πρόβλεψις.—Υπερ τῶν θύμάτων τῆς Ἀνατολ. Μακεδονίας.—Ὁ Κόσμος.—Ὀλιγόστιχα.—Κ.τ.λ.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Η ΠΟΛΕΜΙΚΗ “ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ,,

Ἡ “Ἑλληνικὴ Ἐπιθεώρησις” παλαιόσα μέχρι τοῦδε εἰς μνησίᾳ δυσκόλιας διὰ τὴν ἐξέδοσιν χάριτον εἶναι ἤδη υποχρεωμένη νὰ ἐμφανίσειται μὲ μορφήν καθαρῶς **πολεμικὴν**, μορφήν τῆς ἀνάγκης. Ἡ κρίσις τοῦ χάριτον ἐφθασε στὸ ἔξυτατον σημείον καὶ δέον νὰ θεωρητῆ ἄθλος καὶ ὅτι κατορθώνομεν νὰ ἐκδιδώμεθα. Ἡ τμηρὸν τοῦ χάριτον ἐφθασε πλέον εἰς ἀπρόσιτα ὕψη.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΤΟΣ ΙΑ΄

ΑΘΗΝΑΙ—ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1918

ΤΕΥΧΟΣ 132

ΣΤΗ ΠΟΛΙ ΜΑΣ

Τί σημασίαν ἔχουν στὴ ζωὴ τοῦ Μεγάλου, τοῦ Ἀδιακόπου Ἑλληνισμοῦ τὰ 465 χρόνια τῆς Τουρκοκρατουμένης Κων)πόλεως;

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ πρώτου ἰδρυτοῦ τῆς τοῦ Ἰσαποστόλου Μ. Κωνσταντίνου καὶ πρὸ αὐτοῦ ἀπὸ αἰῶνων καὶ μετ’ αὐτὸν ἐπὶ Αἰῶνας ἦτον καὶ εἶναι Ἑλληνική.

Αἱ ἀκταὶ τοῦ Βοσπόρου οὐδέποτε ἔπασαν νὰ ραντίζονται ἀπὸ τῶν Ἑλληνικῶν κυμάτων τοὺς ἀφρούς. Ἑλληνικὸν ἦτο τὸ φιλοσοφισμα τοῦ ἐξέσοπα ἐκεῖ ἀπαλά ἀπαλά. Τῆς Προποντίδος ἡ θάλασσα οὐδέποτε ἔπασσε νὰ δέχεται στοιχικά τῆς Ἑλληνικῆς αἵμας τὰς θωπείας. Μέσα στὴν ἀρωματισμένη βλάστησι τῶν παραδεισῶν τῆς Κων)πόλεως Ἑλληνικά ἐφαλλον οἱ περικοτοὶ κάτοικοι τῆς φύσεως.

Ἑλληνικὴ φωνὴ ἐκυριαρχοῦσε παντοῦ. Ἑλληνικὴ ἦτο ἡ φυσιογνωμία τῆς, Ἑλληνικὴ ἡ ψυχὴ τῆς. Ἑλληνικὴ ἡ μορφή τῆς. Ἑλληνικαὶ αἱ πανηγυρεῖς τῆς. Ἑλληνικὴς ἡ καμπάνες τῆς. Ἑλληνικὸς ὁ πραγματικὸς, ὁ ζωντανός, ὁ δυνατὸς Ἄσος τῆς. Ἑλληνικὴς ἡ Ἐκκλησίαι τῆς. Ἑλληνικὴ οἱ Κληρικοὶ τῆς. Ἑλληνικὴ ὀλιγαρχία τῆς, ὁ πραγματικὸς Ἑθιάρχις.

Ὅλη ἐκεῖνη ἡ πνευματικὴ στατάλη, ὅλη ἐκεῖνη ἡ μεγαλοφυῶς Τέχνη, ὅλη ἐκεῖνη ἡ ὑψηλὴ διανοήσις ποῦ ἐκυριαρχοῦσε κατὰ τοὺς αἰῶνας τῆς Ἑλληνικῆς Ἀυτοκρατορίας παρέμεινε ἐκεῖ προπύργιον ἀκατάβλητον καθ’ ὅλους τοὺς αἰῶνας τῆς δουλείας.

Ὁ Ἑλληνικὸς πολιτισμός, τὰ Ἑλληνικά Γράμματα, τὸ Ἑλληνικὸν Μεγαλεῖον, ἡ Ἑλληνικὴ Θρησκεία ἐπρυτάνεον μέσα στῶν Ἀσιατῶν τὰ παλάτια, τῶν Ἀρχόντων τὰς ψυχὰς, τῶν ἀλλοθρησκῶν Μεγιστάνων τὴν ζωὴν.

Στὴν Πόλι ἐξησεν ὁ νεώτερος Ἑλληνικὸς πολιτισμός, ἰσοτίμος διάδοχος τοῦ ὑπερχοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ. Μέσα ἐκεῖ

ἐξελίχθη τὸ ἀρχαῖον Ἑλληνικὸν πνεῦμα, μὲ τὰς θαυμασιωτέρας ἐκδηλώσεις σφρίγγους καὶ ρώμης.

Τὸ πνεῦμα, τὸ ἀθάνατον Ἑλληνικὸν πνεῦμα ὑπέροπε Ἑλληνικόν. Τὸ ἐμπόριον Ἑλληνικόν. Οἱ ναυτικοὶ Ἑλληνες. Ἡ διοίκησις Ἑλληνική. Ἡ ὑψηλὴ ἐκδήλωσις τῆς Τέχνης εἰς τὴν Ἁγίαν-Σοφίαν Ἑλληνική. Αἱ παραδόσεις Ἑλληνικαί. Τὸ ράσιον Ἑλληνικόν. Οἱ τραπεζίται, οἱ βιομήχανοι Ἑλληνες. Ἡ παλληκαριά Ἑλληνική. Αἱ συντεχναίαι Ἑλληνικαί. Αἱ ἐνορία Ἑλληνικαί. Ἰμμεναρχοὶ Ἑλλην. Ἡ ἐπιστήμη, τὰ γράμματα, τὰ νοσοκομεία, τὰ φιλανθρωπικὰ ἰδρύματα, τὰ σχολεία Ἑλληνικά, Ἑλληνικά, Ἑλληνικά. Δὲν ἠδύνατο νὰ ἀπομείνη κενὸν, χάσμα. Ἐδὲν ἔπληρου, τὸ ἐγεφύρωσε τὸ Ἑλληνικὸν δαιμόνιον. Τὶ ἐσήμαινε ἂν ἔξη μέσα ἐκεῖ μίᾳ φυλῇ ξένη, νεκρὰ, βάρβαρος. Τὶ ἐσήμαινε τὰ χρόνια. Πάλιν μὲ χρόνια μὲ καιροὺς πάλιν δικὰ μας θάνα. Ἡ Ἑλληνικὴ συνείδησις τὸ ἐπίστευε, τὸ ἐφρόνει, τὸ εἶχε μέσα, στὸ αἷμα τῆς, ἦτο ἡ νεότερα θρησκεία τῆς.

Ἦρθαν λοιπὸν τὰ χρόνια τὰ ὄρατα, τὰ μεγάλα καὶ ὁ «Ἀβέρωφ» μας, τὸ καμαρωμένο μας Ἑλληνικὸν καράβι, ἐπήγε στὴν Πόλι, πῆγε σὲ Ἑλληνικὸ λιμμένα, σὲ Ἑλληνικὴ θάλασσα, κοντὰ σὲ Ἑλληνικὴς Ἐκκλησίαις, μέσα σὲ Ἑλληνικὴς ψυχῆς, μέσα στὴ Πόλι μας, στὴ δική μας Πόλι, στὴν Ἑλληνικὴν μας πατρίδα, στὰ Ἑλληνικά μας χῶματα.

Θὰ λειτουργήσομε στὴν Ἁγίαν Σοφίαν, θὰ κάμομε μνημόσυνο στὸ τελευταῖόν μας Ἀυτοκράτορα καὶ μέσα ἐκεῖ θὰ ἐπεφημίσομεν καὶ πάλιν μὲ Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, μὲ Ἑλληνικὸ ἐνθουσιασμό, μὲ Ἑλληνικὴν λαχτάρα τοὺς ἀρχοντας ποῦ θέλει ἡ Ἱστορία, καὶ ἀποζητῆ ἡ Δικαιοσύνη καὶ ἡ Ἐλευθερία τῶν Λαῶν.

ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Γερμανίας. Διά πρώτην φοράν ή πολιτική ισχύς περιήλθεν εις χείρας τών στρατιωτών. Τό προκείμενον έν όπιον ήμών έργον είνε μέγα. Αιά τήν πραγματοποίησιν αυτού ανάγκη όπως διοργανωθή τό κίνημά μας. Έσχηματίσαμεν Συμβούλιον εξ 'Εργατών και Στρατιωτών, όπερ θέλει φέρει τήν εύθύνην τής διατηρήσεως τής τάξεως.»

Η κατασυντριβείσα Ρωσσία έκδικείται. Τis οϊδε άν δεν έμφανισθούν εις τήν Τευτονικήν χώραν νίοι Λένιν, σκορπίζοντες τήν άποσύνησιν και έμπνέοντες τās άποτροπιαστικάς πράξεις του άγρίου Μπολσεβισμού. Μέσα σ' αύτήν τήν δίνην, ή όποία βεβαίως δεν θά βραδύνην ή έπεκταθή έφ' όλοκλήρου τής Γερμανίας, τί όόλον δύναται νά παίξη ό Μέγας Έρεός τής Καταστροφής και του Πένθους;

Ποία δύναμις θά τόν περισώση από τήν θύελλαν; Και άν άκόμη άνθίσταται προσπαθών νά περισώση ράχη από τήν λαμύδα του, ή Θεία Δίκη τόν ώθει στην άντίστασιν αύτήν

διά νά ύποστή μεγαλειέταν τήν τιμωρίαν από τόν Γερμανικόν Μπολσεβισμόν.

Τί μάς επιφυλάσσει άκόμη από τήν σύχρονον ραγδαίαν εξέλιξιν τής ζωής;

Έμεις ζώμεν φαίνεται εις τό περιθώριον τής ζωής και άποτινάσσομεν τήν νάοχην σέ κάθε στιγμή που μάς ξεκουφένουν τών κεραυνών οι κρότοι και μάς τυφλώνει τών άστραπών τό έκτυφλωτικόν φώς. Δέν νομίζει ό Έλληνικός Λαός, ότι είνε καιρός νά δώσει λίγη μεγαλιέτερη προσοχή εις ό,τι γίνεται γύρω του;

Υστερα από τό άνωτέρω που έγράφησαν στις 26 του μηνός Νοεμβρίου επήλθον ραγδαία τά νεώτερα γεγονότα. Η τελεία επιχορηγισις του Λαού, ό σχηματισμός Κυβερνήσεως Σοσιαλδημοκρατικής, ή πτώσις του έστεμμένου θηρόν και του άνταξίου νιού του. Οι Λαοί έρδικουνται δι' αύτου του Γερμανικού Λαού.

ΑΠΟ ΤΑ ΔΡΑΜΑΤΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΜΟΝΗ...

Είνε νύχτα...Βαρεία σύννεφα πιέζουν τήν άσφαίραν ένό μαζών άνοείται ή μονότονος και μεγαλοπλήρη βόη τών κυμάτων που σπάζουν με μανίαν έναντι εις τούς μεγάλους βράχους.

Μόνη δλομονοχη μία νεαρή κόρη κυτάζει μεγαλοχολία τής άπεραντη θάλασσα και μία βουβή θεσία είνε χυμνη στή θλιμμένη της όψη. Είνε βέβαια κίπονη διστυχημένη, άν κινή κανεις από τό άπληκτισμένο βλέμμα της, κάποια άσκήνη της: τής που ξυπνά γιά πρώτη φορά από τό βάρος τής σκληρής Είμαρμένης. Καί έλπει νά κλάση σιωπηλά καταρτών από τά περιεργά και άδιάφορα βλέμματα του κόσμου τίς οϊδε ποιο χαμένο ιδανικό...

Βαδίζει άνοστα, με βήμα άβέβαιον, τό γλυκό πρόσωπό της διατηρεί τήν σφραγίδα του πόνου και τά εσφραστικά της μάτια έχουν μαύρους μεγάλους κύκλους.

Έκει εις τήν άγριωμένη παραλία έχει περάσει άτέλειωτες άπελιτισμένες στιγμές. Τί θλιβερό νυχτιά!...

Σγά-σιγά άρχίζει νά ξεπερνά. Έν αντιθέσει προς τήν άγριωμένη νύχτα μία γλυκιά χαραγή όίγνει χρωμές άνταίγχιες στή; άπέναντι κορυφοβουνές Μία από τής; χαρογυές έκείνες που ύπόσονται νά διαλύσων άμέσως κάθε ύποψία μαινομένης καταγίδος και τήν πυκνή θάλην διαδεχεται τόφα ένα εύδινο φώς. Η νεαρά κόρη που έχει διασκευασθή έκεί κοντά στην παραλία φαίνεται σαν νά ξυπνά έξωφρα από κάποιο λήθαργο, όχηνε φοβισμένες ματιές τριγύρω της και ένα τρομερό συναίσθημα έγκαταλείφεισ πιέζει τήν βαρυσμένη της ψυχή. Τί σκληρό πράγμα ή μοναξιά!...

Γιά άτέλειωτες στιγμές στέκεται έκεί με τά μάτια προσηλωμένα σ' ένα άόριστο σημείον έφ' τό χέρια της σφιγγόν σπαρτωδικώς κάτω άνταβέμενο που λάμπει. Είνε ένα μικρό μενταγιόν που έμπεριελείει τήν πεύθλιβερό ήρωική ιστορία...Και ταχός ό λογισμός της τόση τρώχει μαζών εις τό εδρυχαμένο παρελθόν...Αί άμνηήσεις διαδέχονται ή μία τήν άλλη και σταματούν άτότητα σ'ένα σκληρό άποχωρισμό...

Όλα αυτά είνε τίποτα πολλά γιά τήν πληγωμένη καρδιά τής άνηλες κόρης. Αί αισθήσεις της παρολύνουν...μή με μία άπενωσιμένη προσπάθεια κατορθώνει ν' αντίληψη νέας δυνάμεις και ή συμπάθη; μορφή του άγαπημένου της παρουσιάζεται τότε ύποστατή; ήρημη, γλυκιά όπως τήν είχαν ίδη φει! διά τελευταίαν φοράν...

Τήν έκοιμήτην πρόθυμος εις τήν φωνήν τής; Πατριδος έφηνεσ διά τό Μέτοπον με άβίαστικο ένθουσιασμό μά και με ένα χυρπό καρδιοκίτην που προσπάθησε νά τό κρύψη μόνον γιάτόν ίδιο τόν έναυό του...

Δέν πέρασαν λίγες μέρες και τό γλυκό ύνεορο διελύετο διά παντός!... Η μάθη μόνη εφρόνησε τήν ευτυχία τών δύο νέων και έτίησε κοντά της τόν ένα από τούς δύο...Και μόνη δλομωαχη τώρα ή άμοιση έγκαταλείφειμένη κλάει τήν ευτυχία που έλασε σέ μία στιγμή...

Η ήμέρα όμως δεν πρκει νά τήν βρή έδω. Τί άνάγκη νά δείξη τόν πόνο της; στος; άδύφορους; Η θάλασσα μόνη είνε ό τριγύρός της; σ' αύτήν μόνον έμπιστευται τήν λύση της γιατί φανταζοται πως μόνον αύτή μπορεί νά τήν νιώσει!...

Και συντετριμμένη, άσθμαίνουσα στρέφει τόρα τά

βήματα προς τήν θλιμμένη της κοιτίει.

Πόσον βαρεία είνε ή άποστολή της! Δέν θέλει έν τούτοις νά όμολογήση τήν ήτταν της και παλείει...

Θι ζή τη! πρέπει νά ζή τη, γιατί Έκείνος; θά τό θέλη!...

13/9/1918

ΑΙς ALEX

ΓΕΩΡΓΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΑΙ ΝΕΑΙ ΤΡΑΠΕΖΑΙ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ — ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Δύο τραγεζητικοί όργανισμοί πρόβηλον εις τήν εις τόν τόν οικονομικόν της πενίρας μας όρθώσιν, με πρόγραμμα και άνεπιλήφης ξένας προς τās συνήθεις συναλλακτικάς έργασίας τών κω' ήμιν πιστωτικόν ίδρυμάτων.

Η «Γενική Τράπεζα» και ή «Τράπεζα Έθνικής Οικονομίας»

Όσον άφορά τήν «Γενικήν Τράπεζαν» έγράψαμεν άλλοτε περί αύτής, διατυπώσαντες εις δύο άρθρα, εις τήν συνάδελφον «Πρόδον», (18 και 20 Ιανουαρίου 1918) τās έπίδες, τās όποιας ώφέλιμεν νά στηρίζομεν επί τής έπιτροπής, τήν όποιαν θά έξήσκει αύτή επί τής γεωργικής ζωής τής πατρίδος μας. Τό πρόγραμμα τής «Γενικής Τράπεζας» έπεδείχθη εύρύ, εύρύτατον, νεωτεριστικώτατον, εύλοπι, πλήρες από καλούς σκοπούς όσον άφορά «τὴν μελέτην, τὴν οργάνωσιν και τὴν σύστασιν μεγάλων Έπιχειρησών, πὴ όποιαί επιδιώκουν τὴν εκτέλεσιν έργων γεωργικῶν και βιομηχανικῶν» και άπετέλεσε και μόνη ή διατύπωσις αύτου σταθμόν εις τήν παρ' ήμιν γεωργοοικονομικήν ζωήν. Έθεωρήθη τότε ό πρόσκοπις τών νέων οικονομικῶν άντιλήψεων, ή αντιπροσωπευτική έδιδίλωσις τών νέων γεωργικῶν και βιομηχανικῶν βλέψεων και κατευθύνσεων.

Έθεωρήθη τότε ό άνεπίσημος όργανισμός, ό όποίος θά άνεπιλήρου όλην τήν άνεπαύριαν τής κρατικής μας ζωής.

Όλοι ήμετες όσοι αγαπούμε με φρόνησιν τήν Γεωργίαν τής; Ελλάδος και άπο πεποιθήσεως πιστεύομεν εις τήν άναγκασιότητα και άγαθοποιόν αύτής; δύναμιν έπί τού έθνικου, πλουτολογικου, κοινωνικου, ήθικου και πολιτικου μέλλοντος τής; πατρίδος, άπεδόσαμεν ιδιαιτέρην σημασίαν εις τήν ίδρυσιν τής «Γενικής Τράπεζας». Άνεβλέφαμεν προς τούς Ισχυράς άντινας, αι όποιαί με τώσην δύναμιν εξηκόντιζον τς ζωηφόρον φώς τής επιδοσάσεως τών με άρσιν εμπιστοσύνην και με βθεταίν πίστιν. Άπεβλέφαμεν προς τούς δημοσυγκοιδικούς παράγοντας τής; νέας τραγεζητικής αύτής; Βλαστήσεως; με άλόγηρον πεποιθήσιν. Ό κ. Σ. Λορέδος ό πολυτίμητον και σφαιρακλειδός Κεφαλήν είνε μία υπέροχος έγγρησις. Η Έμφρατική οικονομολογική του μόρφωσις, είναι φρονύμεν, Ισχυρόν θεμέλιον διά τήν άνέγερσιν του πλέον επιβλητικου και νεωτεριστικου Τραγεζητικου Οικονομικου.

Οί μικροί άλλω; όλη; αύτής; τής; συρροής; τόσων ετοιμασών άταγών; δεν βραδύναν; να εκηγήσθων; άνάλογοι. Η άναγκη βιομηχανικόν έγκαταστάσεων εν Καλάμα; τή; πρωτοβουλία και συμμετοχή; ή «Γενική; Τράπεζα;» δύναται νά θεωρηθή; ως; τό

πρώτον; σοβαρόν; βήμα; διά; τήν; έναρξιν; τής; έφαρμογής; τιν; εθνικωτάτου; προγραμμάτου; της. Τό; πρώτον; ήμισυ; τών; επαγγελιών; της; εισέχεται; εις; τήν; όδόν; τής; πραγματοποίησεως. «Η; σύστασις; Μεγάλων; Έπιχειρησών; προς; εκτέλεσιν; βιομηχανικῶν; έργων;» δεν; άναγεται; πλέον; εις; τήν; σφαίραν; τών; μεταρσιακῶν; θεωριῶν; και; τών; άόριστων; ύποσχέσεων. Φωτοβολεί; τό; πρώτον; βι; μημητικόν; έργον;—και; τό; σπουδαιότερον; έξω; τών; Αθηνῶν, έξω; τής; άπολιτικῆς; πρωτευσιασφής; άμοσφίρας;—ποσχομένον; γενναίαν; ύποστήρισιν; παντός; βιοτικου; και; προοδευτικου; βιομηχανικου; έργου. Αλλά; έκεί; όπου; όφειλει; νά; στραφή; επίμονον; τό; ενδιαφέρον; και; ή; προσοχή; του; κ. Λορέδου, φρονούμεν, ότι; είνε; ή; ζωή; του; ύπαίθρου.

Μέσα; εις; τās; άνεξαντλήτους; δυνάμεις; τής; έγκαταλειμμένης; Έλληνικής; Γής; θ' άνέσθη; θησαυρούς; Ικανούς; νά; ικανοποιήσουν; τούς; κότους; του; και; νά; φέρουν; άναψωγογήνην; και; τόνοσιν; εις; τόν; εθνικόν; μας; πλοϋτον.

Τό; Έλληνικόν; ύπαίθρον, ή; ελληνική; γή, τό; δένδρον; το; χωράρι; τά; πρόβατα, αι; όρνιθες, αυτοί; οι; χορικοί; τής; Ελλάδος, αι; ύπό; μαρμασιν; διατελούσαι; μεγάλαι; τής; πατρίδος; δυνάμεις, δέν; νά; καταστάν; άντικείμενον; μεριμνής; εις; μέρος; τής; ύπό; τήν; ήγεσίαν; του; «Γενικής; Τράπεζας;».

Μέλετα, έφραυα; έξονυχισις; άνεζητήσις; στατιστικά; πληροφορία; αντιπροσωπευτική; διακλάδωσις; εις; πάσαν; ελληνικήν; γονίαν; σπυκνέρωσις; παντός; δεδομένου; θά; διανοήσουν; εις; τόν; ύπό; τήν; διεύθυνσιν; του; φιλοτρόφου; οικονομικόν; όργανισμόν; όρίζοντες; άγνώτους; πλατείς; πλήρεις; από; άνάπτυξιμους; και; άνάπτυσιν. Δέν; έρωμεν; τό; δικαίωμα; νά; εκτελείνομεν; τό; θέμα; μας; διότι; δεν; έρωμεν; πρό; όρθωθόν; κανέν; εις; τών; στιγμῶν; άνα; άποτελούν; τās; σέφεις; ή; τās; άπορίσεις; έπί; τού; γεωργικου; ζητηματος; τού; τόπου; τών; ίδυοντόν; τās; έργασίας; τής; «Γενικής; Τράπεζας;» και; διά; τούτ; άν; ανσέλλομεν; από; τού; σημείου; τούτου; τήν; άρθρογραφίαν; μας; δι; νά; σταματήσων; πός; τήν; «Τράπεζαν; τής; Εθνικής; Οικονομίας;».

Έπίσης; στεγνώμεθα; τών; πεπικῶν; δεδομένων; διά; νά; είμεθα; εις; θέσιν; νά; κρίνομεν; εύθέως; τόν; σκοπόν; τής; ίδυσεως; τής; Απλής; μόνον; τόν; τίτλον; γνωρίζομεν, τās; δυνάμεις; τών; ίδυτών; τής; ήκούσαμεν; και; τίνα; ψυχία; κυριάζει; ελδομεν; άναγοσφόμενα; εις; τόν; ήμερησιον; τόν; τόν; όλα; όμως; αυτά; είνε; άρεκά; τί; νά; μάς; έμψυχοϋν; εις; τήν; πίστιν; πός; τήν; μεγαλοσργον; και; εθνικήν; σταδιοδρομίαν; της; Μίνος; ό; τί; τίλος; της;—μία; διεγείρη; ύποσέφους; άπέναντι; τής; κοινωνίας; τήν; ό; τήν; βέβαια; συνασθίνοντα; οι; ίδυται; της; δίδα; ιδέαν; τής; σοβαρότητος; και; τού; σκο-

της νέας ταύτης οικονομικής οργανώσεως.

Αντίβλεπόμεν επίσης εις την «**Τρομάζην της Εθνικής Οικονομικής**» τὸν ἐπιβλητικὸν παραγοντα τῆς πλουτοπαγωγικῆς καὶ ζωῆς. Αντιβέβηται μὲν εἰς αὐτὴν μίαν πηγὴν θετικῆς ἐργασίας ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς οικονομίας ἢ ὅποια, μέγροι τῆς σαρκῆς αὐτῆς ἀνεργημάτων, χωρὶς πηδάλιον κἂν βῶδιον τὸν δρόμον τῆς ἀμφοβολῆς, τὸν τυχόν προσοθήσαν καὶ τῆς ἀπροσδιόριστου καὶ ἀκαθορίστου σταδιοδρομίας.

Αὐτὴν τὴν θετικὴν ἐργασίαν ἐχομεν τὴν ἄξιόσιν καὶ τὴν ἀνεκλήρητον ἐπιπονητικὸν τόσον ἀπὸ τῆς «**Γενικῆς Τρομάζης**», ὅσον καὶ ἀπὸ τῆς «**Τρομάζης τῆς Εθνικῆς Οικονομικῆς**», ἅρ' ἢ συγκληθῶσι τὸ νῦν κεισθέν, τὸ μετωπολετικὸν κεισθέν, τὸ κεισθέν τῆς εἰρήνης. Εἶνε κοινὴ ἀντίληψις διὰ διὰ τῆς μετῆρθεως αὐτὸ τοῦ ἐνὸς κεισθέντος εἰς τὸ ἕτερον θὰ ἐπακολουθήσῃ αἰσθητὴ διατάραξις τοῦ σημερινῶν ἐμπορικῶν, βιομηχανικῶν καὶ γεωργικῶν κεισθέντος. Ὁ μεγαλύτερος, ἄλλως κίνδυνος ἀνεύρηται εἰς τὸν γεωργικὸν παράγοντα, τὸν ἐξυφάνει διακλαδοῦμενον ἐπὶ τῆς βίης ἔθνησι καὶ ζωῆς καὶ ἐπὶ αὐτοῦ ὁρμίσουν οἱ διεκθύνοντες τὰς νέας Τρομάζας, χωρὶς διατηρῶν, χωρὶς παρεκκλίνει, χωρὶς χρονοτριβῶν καὶ στραφῶν. Οἱ κίνδυνοι εἶνε πολλαπλοί. Κίνδυνοι μειώσεως τῆς ἀξίας τῆς γῆς, κίνδυνοι ἐλαττώσεως τῆς παραγωγῆς, κίνδυνοι ἀξίωσης τὸν παρα-

γωγικῶν διαπινῶν, κίνδυνοι ἐκπτώσεως τὸν τιμῶν τὸν πρῶτον, κίνδυνοι διασπαρῆσεως καὶ κατασπαρτάσεως τὸν ἐν ἄρθρῳ συγκεκολλημένον κεφαλαίον, ἐξ ἀρρομῆς ἐπιδείξεως, ματαιοδοξίας, μεγαλομανίας, νεοπλουτισμοῦ. Τὸ εἶδος ὑπερασπιδόντων γεωργικῶν κεφάλων πολυτῶνος μορῆς ἀναδιπορίας, ἀναζωογονήσεως, μεγαλοπυρίας τῆς ἐλληνικῆς γεωργικῆς καὶ ζωοτεχνικῆς παραγωγῆς, ἀριεπίων ἀβλαβηγοῦσαν χωρὶς συμματῆρ ἀνεύρητος διανομητικῆς, χωρὶς τῆς ἐπιστημονικῆς ἐξέτασιν ὀργανισμοῦ, οἷοι ἐμφανίζονται, οἱ οικονομικοὶ ὄργανισμοὶ τὸν νέον μας Τρομάζων, διατρέχει κατὰ τὴν ἄμεσον μεταπολεμικὴν ἐποχὴν τοῦ πλέον ἀνατορεμένου κινδύνου, Στραφίης λοιπὸν πρὸς αὐτὸ κ. κ. Λορένδος, Ἐλεγκτικῆς, Σπουδαγῆς, Τσιτσιλῆς, Βρυγαζίδης, Μισοῦλη κτλ. κτλ. διὰ τὴν «μεγλοπυρίαν», νὰ ὠρελήτε καὶ νὰ ὠφελήθητε. Συγκροτήσατε τὸ ἐντὸς τῆς κείτης τομῆς τὸ ἀρήσετε νὰ ἐκφύγῃ εἰς ἐξάντητικὸν καὶ ἐξαρμυστικὸν παραποτατῶν, ἐνισχύσατέ τὸ διεκλονώσαντε τὸ, ὀδηγήσατέ τὸ διὰ συστηματοποιημένης, μελετημένης, διονυχιμένης, μετρημένης τεχνικῆς ἐργασίας, εἰς τὴν λεωφόρον τῆς μετῆρῆς παραγωγῆς ἢ ὅποια θὰ μεταβιβάσῃ τὴν ὑπεύθυνον ἐξέτασιν εἰς ἀείωνον τὴν πλοῦτον θετικῶν, ἔθνησι, ἀνακατασκευῶν τὸν νουτικῶν καὶ ψυχικῶν δυνάμεων τῆς νέας μετῆρῆς. Ἐλάδως.

Δ. Α. Ζ.

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΛΟΓΟΚΛΟΠΟΙ

Εἰς ἐκ τῶν συστατικῶν τῆς γαλλικῆς «**Ἐστῆς**» τὸν Ἐδαφολογικὸν ἀντικείμενον ποτε τὴν διαβολικὴν περιπέτειαν νὰ ἐξελήσῃ τὴν νουητοῦσι ὄλον τὸν φιλοσοφικὸν ἔργον τὸν ἀκατάστατον συγγραφεὶ τὸν 19 αἰῶνος καὶ ἐξήγαγε τὸν σταδιοδρομικὸν συστήματα, διὰ τὴν καλύτερα θέματα καὶ αἰ ἀνωματεῖα ἴδωσι, ἢ ὅποια κοινῶν τὴν κλασικὴν συγγραμματα, εἶνε ἐξυφάνει.

Μετὰ τὴν ἀλήθειαν, ἀξίζει τὸν νότον νὰ ἀταρβιῆ τὴν κινεῖς τὸν καλοῦμεν αὐτὸν τὸν κλοπιματικὸν τὸν πνεύματος, ἂν ὅχι δὲ ἄλλο τίποτε, τοῦλάχιστον πρὸς διαπολιτικὸν τὸν ἐπὶ τὸν πνεύματος αὐτῶν, τὸν μετῆρῶν ἡγετοῦσι συγγραφεὶ καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν οἱ ἡμετέρας, ὁ ὅποιοι ἐξήγαγε τὴν ἄξιόσιν νὰ καταγράφῃ τὸν προαίτιον λόγον: οὐδὲν ζῶντιν ὅτι τὸν ἴδιον.

Ἀντιθέτως ἀπὸ τὴν γενεάν, ἢ ὅποια φαινεται διήγαγε τὸν τεταρτὸν καὶ εἰς τὸν πενταετησίαν ἀπὸ ἀέριαν ἀκαταστάσεως τὸν προαίτιον τῆς προαίτιον τῆς ἔξυφάνει: ἢ καὶ ἢ καὶ Στεφάν, τῆς ὁποίας ἢ Κορίνα εἶνε θετὸν τέχνησι ἀποδείχθη εἰς τὸν Ἀνδρέασι, τὸν Γεωργίου Χάνου, ὁ ὅποιοι πάλιν περὶ τὸν ἔργον τοῦ ἐξ τῶν Ἀντιθέτων τὸν Ἐρῶν τὸν μετῆρῶν τῶν Γάλλου Μισσιό, ἀκαταστάσεως τῆς 1775.

Ὁ Σατοβριάνδος ἐδανείσθη τοῦς περισσοτέρους ὁμιλιαντοῦσι λεκτικῶν τύπων ἀπὸ τὸν ἡμετέρον αἰσθητικὸν βιβλίον τοῦ Μισσιόσι καὶ ἢ Νεοῦσανδου τῆς γῆσι Φορμῶσι, ἀπὸ τὸ Ἀβενιασι τοῦ Χάν Αμπιερ, ἀπὸ τοῦ Ἰνκῶσι τοῦ Μαρμοντιῆ καὶ ἀπὸ τὸ ἀγγλικὸν «Ὀρῶνοσι» τοῦ Ἀβραμ Μπέν, μεταφρασθῆν ἀπὸ τοῦ Λαυρέν, ὁ ὅποιοι ὁ Σατοβριάνδος, ἐπέλεγε τὸ γαλλικὸν περιόδιον, θεωρεῖται «βιοτικῆς τῆς γαλλικῆς φιλοσοφίας».

Ὁ Βίτσιος Ὀβζὸς εἶνε ὁ ἀναγνωστὴς τῶν λογικῶν ἀπὸ ὄλον. Εἶνε ἀπίστευτον τὸ πόση δόνησι ὀρεῖται εἰς τὸν Λεοντῶσι, εἰς τὸν Κανιῶσι, εἰς τὸν Πιερσοῦσι, εἰς τὸν Ἰνκῶσι, ἀπὸ τὸ Ἀβενιασι, τὸ ὅποιοι τὰ μετῆρῶν ἡμετέρα λέγει οἱ εἶνε μεταφρασθῆν εἰς ὅλας τὰς γλώσσας, εἰνη τῆς γαλλικῆς. ἢ «Παναγία τὸν Παρισίον» δὲν εἶνε πλὴν ἄλλο παρὰ μίαν μεταφρῆσιν ἀπὸ τὸν δύο ἢ τριῶν ἐπιπονητικῶν μεσαιωνικῶν μετῆρῶν τῶν, μετὰ τὸ ὅποια ἀνεύρηται ἢ γενεῶν ἀπὸ 1810—1830. Ὁ Ροῦθ Μπλάσι, ἀνεύρηται εἰς τὸν ἔργον τῶν «Ἀγγλικῆς Κίθουσι» κατὰ τὴν ὅποια καὶ ἄλλως ἀνεμιασθῶσι οὐλλήτης, ὁ Μπρόβερ Λύτον, ἀνεύρηται τὸ ἀναγκαῖον ὄλον διὰ τὴν συγγραμμὴν τῆς «Λεο-

πίνης τῆς Λύθουσι» τοῦ. Οἱ «Βορμῶσι» ὀρεῖλον πολλὰ εἰς τὸ μετῆρῶν Δικαστήριον τοῦ Λέοντος Τισσῆ, τὸ δὲ δόγμα δὲ Ὁ Βίτσιος διατεθῶσι εἶνε μίαν ἀνεύρηται ἔργον τοῦ Πόλ Λαζουρά.

Ὁ Δουαῖς παρὴρ ἔθηκε τὸν Ἀντοῦν ἀπὸ τῆς Ἡρημῶνα καὶ ἰὸ παιδί τοῦ Μισσιό τοῦ Μισσιό Δὲ Γκορζῶ. Τὴν Ἀγγέλιον ἀπὸ τὸν Ἀνθῶν τὸν Κορῶν τοῦ Ἀνσελῶ. Τὸν Πριζιῶν Διέκχον ἀπὸ τὴν «Χρονικῆς Κανονικῆς» τοῦ Οὐίλντερ Σαῖν, ἀπὸ τῆς «Συναρμῶσι» τοῦ Φιόσσου καὶ ἀπὸ τὸν Ἀν Κίρλον τοῦ Σάλλε. Τὸν Ἡρόν τὸν Νεῦν ἀπὸ τὸν Μαδριτῆ τὸν Γάλλου τοῦ Ροῦθ Δὲ Μπρόβερ, τὰς «Δεστοινῶσι Σαῖν Σὸρ» ἀπὸ τῆς «Ζῆσι Νεοῦτον» τοῦ Φονιάν. Τὸν Γάμον τοῦ Λουδοβίκου τοῦ 16^{ου} ἀπὸ ἐν ἡμετέρον μετῆρῶν τῶν Ἀλφόνσου Μισσιό. Τὸς Τρεῖς Σοματιῶσι, ἀπὸ τὰς «Απομνημονεῖασι τοῦ Ἀρτανιάν» τοῦ Κορζιῆ Δὲ Σανδρά. Τὴν «Βεστικῶσι Μαργῶσι» ἀπὸ τὸ δόγμα τοῦ Δουρῶσι «Παλαιὰ ἡμετέρα ὑπὸ Καραῶν τὸν 14^{ον}» κτλ. Τώρα ἐξήγαγε διὰ τὸ Δουαῖς παρὴρ ἢ ὁ πολυποσηφῶτος τὸν ἀνεύρηται: Δοῖσι ἀνεύρηται τὸν πολυποσηφῶτος.

ἢ Γεωργία Σάνδη, μετῆρῶν τῆς ἡγετικῆς σαφῶσι τὴν ἔξυφάνει καὶ αὐτὴ τὸ μέγεθός, ἂν καὶ ἀνεύρηται μόνον. Καὶ ἡμετέροισι νὰ τὴν συγγραμμῶν κινεῖς, ἂν ἢ κλοπῆ τῆς ἀπέβλεπε καὶ ἐν ἄλλο ἔργον τῆς καὶ ὅτι τὸν Ἰζαβῶν, δηλαδὴ τὸ ἀνεύρηται τῆς, τὸ ὅποιοι ἀνεύρηται ἀπὸ τῆς «Ἐποικίας Ἀσίας» τῆς κινεῖς Βιλλέιν.

Ὁ Ἐθνεῖσι Σηῆς ὀρεῖται τὰ «Μυστικῶν τὸν Παρισίον» τὸν εἰς τὸς «Ἄνθ' Ἀλλοῦσι», τῆς κινεῖς Μορμῶσι. Τὸν δὲ «Περυλιανῶσι Γουαῶσι» εἰς τὸ «Ψεῦδος» τοῦ Μισσιό Μισσιό.

Ὁ Μισσιό ἐπέλεγε τὰς περιφίλους τοῦ «Σημάς τοῦ Βοημῶν Βουσι» ἀπὸ τῆς «Παρεῖαν Βαντακῆς» τοῦ Πόλ Δὲ Κοκ, ὅσα καὶ αὐτὸς ὀρεῖται πολλα δόνησι εἰς τὸς «Φουητικῶσι τὸν Φρεδερίκῶσι Νουβίς, ὁ ὅποιοι πάλιν εἰζε λεπλάτιστα κίθμησι εἰσομαρῶσι ἀναλόγους τύπους προνευστήριουσι.

Ὁ Γουαῖσιος Φιλομάτος, γράφον τὴν «Σημάς», χωρὶς νὰ τὸ ὄλον ἴδωσι ὁ δόνησι, ἀνεύρηται λεπτοπερῶσι τὴν «Καλακῶν Ἰστορίαν» τὸν Ἀνθῶν καὶ τῆς «Κελακῶσι» τὸν ἴδιον (1631).

Ὁ Λοθῶσιος ὄλον ὀρεῖται ὁ μακαρῶσις ἔνεσι ἀπὸ τοῦς τελειοτέρους οὐλλήτης τὸν πνεύματος. Ἠοῦσι δὲ νὰ κλέ-

πη ἀπὸ τὸν πατέρα τοῦ, τὸ ὅποιοι ἢ «Φερνάνδη» τοῦ ἐξομῶσι μισσοῦ ὁ πρότον διὰ τῆς «Κυρίαν μετὰ Καμελίας», ἐπίσης δὲ καὶ ἢ «Βεατρίκη» τοῦ Ἀρσένου Ὀσσοκί. Τὸν «Ἡμῶσιον» ἐδανείσθη ἀπὸ τῆς «Ἐταίρας» τοῦ Παλαισοῦ καὶ ἀπὸ τῆς «Ἐπιστολῆς τοῦ μετῆρῶν Ροῦθ» τῆς κινεῖς «Ἑλλῆς Μισσιό». Ὁ κινεῖς Ἀλφόνσου, εἶνε ἐξυφάνει ἐξ ὀλοῦσι ἀπὸ τὸν βιβλίον τοῦ Πόλ Δὲ Κοκ «Ἐνας ζωητικῶν νέος». Τὸν «Φίλον τὸν Γουαῖσι» ἀνεύρηται ἀπὸ τῆς «Ἐκδικητικῶσι Ἀσπῶσι» τοῦ νουῦ τοῦ Πόλ Δὲ Κοκ. Τέλος, τὴν «Σηνῶν», ἐν ἀπὸ τὰ ἀρίστα δραματικὰ ἔργα τὸν ὀρεῖται εἰς τὸ μετῆρῶν τῆς Μίς Μπρόν «Ὁ Γκορζῶσι».

Τὸ Σοφῶσι οἱ «Καλοὶ Χωροῖσι» εἶνε μίαν ἀναδημοσιεύτου «Ἐμποροῦ τῆς Χάρφης» τοῦ Πόλ Λαζουρά. Τὰ «Μήλα τοῦ Γεῖτονος» ἐπέλεγε ἀπὸ μίαν Μάξην εἰς τὴν Δικαστικὴν ἀρχῆν τοῦ Ἰουλίου Σανδῶ. Τὴν «Οἰογῶσιαν Μπενου-

αῶν» ἀπὸ τῆς «Ρενὲ Μορτερέν» τὸν Γκορζῶσι. Τὴν Φερνάνδη» ἀπὸ τῆς «Ἰαζῶν τὸν Μορζῶσι» τοῦ Λαζουρά. Τὴν «Πενδῆρ» ἀπὸ τοῦς «Απομνημονεῖασι τοῦ Νουκομῶσι» τοῦ Μπλανκῶσι. Τὸ «Ἄς ζωητικῶσι» ἀπὸ τῆς «Βοῦτον τὸν ἀναῶρον Κάισασι» τοῦ Ροῦθ. Τὴν ἰδίαν τῆς «Μαρκέλι» ἐπέλεγε ἀπὸ τὸν «Σακρῶσι» τοῦ Βολταῖρου ὅσοι καὶ αὐτὸς τὴν ἐξυφάνει ἀπὸ τῆς «Κόρησι» τῆς Σαρβῶσι, τῆς κινεῖς Χουαῖν, ἢ ὅποια καὶ αὐτὴ κτλ. κτλ.

Ἄλλα, καθὼς παρατηρεῖ ὁ Γάλλος ἀνεύρηται, οὐδεὶς μέγας συγγραφεὶς νέος ἢ ἀρχαῖος ἔλαβε ποτὲ τίποτε ὄλον προσιτοῦτον, οἷοι εἶνε δυνατὸν νὰ γίνῃ ἀπὸ τὸ πρῶτον χωρὶς νὰ εἶνε περῶσι. Δοῖσι πρῶτον τὸ αἰσθητικὸν καὶ τὰ πάλιν τὸν ἀνεύρηται εἶνε ὄλον. Δεύτερον ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ τὸ πᾶν εἶνε ὁ τρόπος τῆς ἐκφῶσις καὶ ὅτι τὸ θέμα. Ταῦτα πρὸς παραφῶσιαν.....

(Ἐκ τῶν «Μουσῶν»)

ΤΑ ΛΑ-Ι-ΚΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Πόσοι τύποι ψευδομαρτύρων ὀλοπτον ἡθικῆς καὶ γνησιότητος εἰς μερικῶς διηγορητικῶν τοῦ Ἡταροματικῶσι δὲν μετὰ ἐπαρομοιωθῶσι καὶ ἐνώπιον τοῦ Πλημμελῶσι δικασίον καὶ ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ Κακοῦ-γυδικῶσι καὶ μετὰ ἐναντιῶσι τὰ αὐτὰ ψευδομαρτυρήματα ἀναλόγως τῆς διὰ ζωητικῶν ἐξαγορησεῖσι συνεκτικῶσι τῶν; Ἀνεύρηται ἢ δωροδοκία, τὸ ἐλατῆριον αὐτὸ, τὸ ὅποιοι τὸς ἐξυφάνει νὰ μετῆρῶνται τὸ ἀποσῶσιον αὐτὸ ἐπιγγεμῶσι πολλαῖς μενεῖσι ἀνεύρηται. Καὶ διὰ τὸ δόνησι τῆς ἀποδείξεως αὐτῆς καὶ διὰ τὸ οἱ μετῆρῶν αὐτὴν λαμβάνουσι ἐκ τῆς καὶ διὰ τὸν ἀνεύρηται πρὸς τὸν ἀνεύρηται. Οἱ ἄτιμοι γομοὶ περὶ τὴν δὴν ποῖσι διὰ τοῦς ψευδομαρτυρήματα, θάνατον ἢ τὸ δεκαπλοῦν τὸ πρὸς δωροδοκίαν λαμβάνουσι καὶ ἀνεύρηται ἐπὶ ἀτιμοτικῆς στήλης τὸ δόνησι καὶ τὴν αἰτίαν (Δημ. καὶ Φιλίπ. Γ, 122). Ἐν τῇ ἀρχαίᾳ δὲ Ρώμῃ τοσοῦτον ἐκροφῶσι ἢ διεικφῶσι τὸν ἀνεύρηται, ὅσοι εἰς μόνον ἐξένοτον ἀνεύρηται πρὸς καταπολιτικὴν τῆς δωροδοκίας (de pecuniis re pentudis) ἀλλὰ καὶ συνέστη ἐπὶ τοῦ ἐξυφάνει δικαστήριον. Τοιοῦτοι νόμοι ἴσαν ἢ Lex Junia repon ditum darum, Servilia, Acilia Cornelia καὶ τέλος Julia questio perpetua. Ἐν δὲ τῇ Ρωμαίᾳ Νομοθεσίᾳ ὁ ἐκροφῶσις ἐξομῶσι ἀδικίαν στεφῶσι μετὰ τῆς Ἡταροματικῶσι καὶ τὸν ἰδιωτικῶσι καὶ ἐταυρίσθη τὸν ἡμετέρον ἀνεύρηται. Αἱ ἐπιβεβλημένα κατ' αὐτὸν ποῖσι ἴσαν αἱ αὐτῆς μετὰ τῆς δωροδοκίας, πλην τὸν στεφῶσι μετὰ τῆς ἀνεύρηται οἷοι ἐπὶ τὸν δωροδοκῶσι βαρῶσι ἀνεύρηται ἐπιπέφῶσι τὴν γεινῆν ἡμετέρον καὶ ἐξομῶσι. Καὶ ὅσοι ἀνεύρηται ἴσμεν διὰ ἐλατῆριον ἐνοχῶσι ἐξομῶσι ἐξομῶσι διὰ τὸν κατῶσι ἡμετέρον περὶ ὅσοι τὸ αὐτὸ δυνατῶν νὰ εἶπω μεν καὶ διὰ μερικῶς τὸν συγγραφεὶ, οἷοι τὸ κατῶσι ὀλοπτον διὰ παραπεισῶσι πρὸς τοῦς μάρτυροσι ἐροῦσι. Οἱ τοιοῦτοι εἶδος συγγραφεὶ ψυχολογῶσι εἰς τὸν ἐνοχῶσι διὰ τὸ ἴδιον ποῖαν ἐντὸ πᾶν ἔλαμει εἰς αὐτοῦσι οἱ παραπεισῶσι ἐροῦσι τὸν κατῶσι ὀλοπτον νὰ διαθεῶσι τοῦς ἐνοχῶσι εὐνοτικῶς διὰ τὸν πελάτην τῶν. Ἐν ἔροσι οἱ ἐνοχῶσι μεῖωσι μετὰ τὴν ἐντῶσι τῆς ἀνεύρηται τὸν κατῶσι ἡμετέρον καὶ τὴν ἀνεύρηται τὸν Ελοαγῶσιος ἐν ταυτῇ περιπέτῶσι οἷοι αἱ παραπεισῶσι αὐτῶν ἐρωτήρησι, οἷοι τὰ διαφῶσι ἐπιπεφῶσι τὸν ἐπιπεφῶσι καὶ ἐν ἀποτέλεσμα. Μεταῦν ἐπίσης τῶν αἰτίων, εἶνε ἐπιπεφῶσι ἐσφαλμένην κρίσιν ἐπὶ τὸν δικασῶσι ὑπο-

θέσεως, ἐκτός τῶν ἄλλων περιπέτῶσι, τὰς ὅποιας ἀνεύρηται εἶνε καὶ ἢ καταθέσι τὸν μικρῶν παιδῶν. Τινεῖς τὸν ἐνοχῶσι ἐδανείσθη ὡς ἀληθείς, τὰς καταθέσι τὸν ἀνεύρηται αὐτῶν πλασματικῶν ἐροῦσι φαίνεται ὑπ' ὄψην τὴν λαβῆν παρομῶσι «ἀπο μικρὸν καὶ ἀπὸ τρεῖς ἢ ἄνευρηται τὴν ἀλήθειαν». Δὲν ἐνεύρηται ὄμοι τὴν φρονεῖ περὶ αὐτῶν ὁ δόνησις Lombroso ὅσοι λέγει ὄλοπτον (εἰς συγγεμῶσι τὴν σημεῖν τὴν ἀνεύρηται ἀνεύρηται τὸν δωροδοκῶσι μετῆρῶν) ὅτι μετῆρῶν τὸν παιδῶν καὶ τοῦ ἐκ γενεῆς ἐκροφῶσι ἡμετέρον κατῶσι ἡμετέρον ὄμοι, καὶ τοῦτο διότι τὰ παιδία ὡς ἐπὶ τὸ πᾶν ἐροῦσι πρὸς τὸ κινεῖς καὶ ψευδοθεῖται. Κατὰ τὸν ἀκαδημαῖον Paguet, τὰ αἰθῶν αὐτὰ πλασματικὰ ἐροῦσι ἐν μεγάλῃ οἰομῶσι ἀνεύρηται τῆς ἀλήθειας, ὡς συμβαίνει πολλαῖς εἰς τὰς θελικῶσι μετῆρῶσι μετῆρῶσι! Καὶ πλεῖστοι αἰσθητικῶσι ἀνοχῶσι δικασίον ποῖσι καὶ ἀνοχῶσι ἐροῦσι ἐροῦσι κατὰ διαφῶσι ἐροῦσι περὶ τοῦ ζητημαῖου, τὸν παιδῶν, ὡς οἱ ποῖσι Joly ἐν τῷ θαυματικῷ αὐτοῦ ἔργῳ «L'enfance coupable», ὁ Bourdin «Les enfants menteurs, Mottet, Flairy κ.α. Οἱ τοιαυτὰ ἐσφαλμένα περὶ παιδῶν ἀνεύρηται ἐροῦσι ἐνοχῶσι, φροῦσι ἐπὶ τὸς εἶνε δυνατὸν τὰ αἰθῶν αὐτὰ πλασματικὰ νὰ δημοσιεύσῶσι ἀπ' αὐτῶν ψευδῆ, ἀλλὰ μῆπως ποτὲ ἐκροφῶσι ὅτι ἢ παιδικὴ φαντασία δυνατὰ νὰ ἐφεύρη ἐνοχῶσι οἰοῦνται ψευδοῦσι ὅποιοι οἷοι καὶ αἰθῶν αἱ ζωητικῶσι μετῆρῶσι τὸν ἡμετέρον οἰοφῶσι; Καὶ δυνατῶς πολλαῖς συμβαίνει, αἱ μητέρες τῆς ἐροῦσι μετὰ νὰ διαμῶσι καὶ κινεῖς ἐροῦσι τὸ θαυμάσιον αὐτὸ πρὸς τὸ ψευδοθεῖται talent τὸν μικρῶν τῶν, διότι κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῆς ἡμετέρον τοῦ ψευδοῦσι εἶνε ἐφῶσι. Ὁ κ. Guilhemet οἷοι ἀνοχῶσι περὶ τῶν παιδῶν: «La naïveté du langage, la multiplicité de la mise en scène accroissent singulièrement l'interet et entraînent la confiance.» Καὶ ἀνοχῶσι «C'est surtout dans les affaires des mœurs que leurs témoignages peut être dangereux, ἀνεύρηται περὶ τῶν κατῶσι τὸν ἡμετέρον ἀνοχῶσι. Ἐν Ἀγγλίᾳ τὰ παιδία ἀνοχῶσι ὡς μετῆρῶσι, ἀλλ' ἐπαρῶσι εἰς τὸν δικαστήν νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν βαρῶσι τὸν καταθέσεως τῶν. Ἐν Γαλλίᾳ ἂν ὄνησι ἡλικίαν κατωτέρην τῶν 15 ἐτῶν δένδυνται νὰ ἀνοχῶσι ὄλοπτον ἢ ὄλοπτον παραφῶσι πληροποῖσι καὶ ἀνοχῶσι (Γαλλ. Ποινικ. Δικον. ἀρθρ. 79). Ἐν Γερμανίᾳ κατὰ τὸ κοινὸν δίκαιον ὁ παῖς εἶνε ἀνοχῶσι νὰ μαρτυρήσῃ, ἢ

άνικανότης δὲ αὐτοῦ δὲν περιορίζεται καθ' ὅσον τὸν χρόνον τῆς ἀντιβιοτικότητός του. Αὐτὸ ἐν ὀλίγοις περὶ τῆς μεταγωγῆς τῶν παιδίων, ἀλλὰ εἴ νὰ ἐπισημειώσω τὴν διαφοράς θετικῶς ἀπογόνους τῆς ἑξῆς διατάξεως ἀπορίας ὁ Berardi λέγει ὅτι ἔχουσι τὸ ψεῦδος, ἐπιφέρονται καὶ φραστικὸν, ὁ δὲ ἀέρας Σαίτην τὰς θεωρεῖ ἀπίστους ὡς τὴν σκάν. Ἐκείνος ἄλλος ὁ τοιοῦτος τὰς ἑξαφαιρέσεις φανταστικῶς εἶνε ὁ κ. Guilhermet λέγων τὰ ἑξῆς: «Si les femmes netren, paient jamais, et si la sincereté constituait leurs principal vertu, les auteurs dramatiques et les romanciers, serait fort en peine.» Κατὰ τινὰς ἐγκληματολόγους ἡ ψευδομαρτυρία ἀπαντᾷ κατὰ μέρη μέρος εἰς τὴν ὑπερβολικῆς ἰδίως γυναῖκας, αἵτινες κέκμηται ἰδιότητες ἀναρπαστικῶς δραματικῶν ἠθοποιῶν. Καὶ τὰ χρονία τῶν Κιρκωγοδικίων τῶν διαφόρων χωρῶν βεβηθῶσαν ἐσφαλμένον ἀποφάσεων προεβδουσαν ἐκ τῶν μαρτυριῶν τοιαύτης φύσεως γυναικῶν. Καὶ φρονιμῶν δὲ ἔχει πληρέστερον δικαίον ὁ Legrand ἢ Saule λέγων οἱ τοιοῦτοι εἶδος γυναῖκες δὲν σταματῶσιν οὔτε πρὸ τῆς ψευδομαρτυρίας, οὔτε πρὸ τῆς ἀνομιμῶν ἐπιστολῆς, οὔτε πρὸ τῆς ψευδομαρτυρίας.

Ἐν τούτοις μεθ' ὅλα ταῦτα ἡ ἑλλειψὶς ψυχραίας παρὰ τῆς γυναικὸς εἶνε καὶ σπουδαῖον ἐλάττωμα ἐν σφίσει πρὸς ἡρωϊκῶν Βλέπων ἰσχυρὸν πόσην ἐπίδρασιν ἐξοικεῖται τῆς ἀντιλήψεως τῶν ἐνόκων καὶ δικαστῶν ἢ ψευδομαρτυρία γυναικῶς, ἀλλὰ ἰδίως τῶν γυναικῶν καὶ παιδίων. Δὲν εἶνε εὐκαλὸν νομίζω καὶ διὰ τὸν τακτικὸν δικαστὴν καὶ διὰ τὸν ἐνορκὸν καὶ μαρτυροῦσαν ἀσφαλῶς ὁ δὲν κρίσιν ἔχουσι πρὸ αὐτῶν φρεσίδες καταθέσει γυναικῶν καὶ παιδίων. Καὶ εἶνε δυνατόν ὁ μὲν τακτικὸς δικαστὴς ὡς ἐκ τῆς πείρας τοῦ ἐπαγγελματῶς του νὰ ἐμβαθύνῃ ἐπὶ τῶν τοιοῦτων καταθέσεων καλλίτερον τοῦ ἐνόρκου, ἀλλὰ καὶ οὗτος πολὺ λάττει πλανᾷται. Ἀλλὰ μήπως καὶ οἱ καταθέσεις περισσώτερον ὑπόπτον μαρτυριῶν εἰς ὀφθαλμοὺς περιπτώσεις καὶ ὑπὸ ὀφθαλμοῦς ὄρους δὲν ἐπιφέρουσι τὰ αὐτὰ ὡς ἀνομιμῶν ἀποκλειστικῶς; Ἐν τοιαύτῃ ὁμοίᾳ περιπτώσει ὁ δικαίον ὀφείλει νὰ ἐξετάσῃ τὸ ἀξιόπιστον τῆς καταθέσεως καὶ νὰ προσέξῃ πολὺ διὰ νὰ πισθῇ περὶ τῆς ἀληθείας τῶν λεγομένων ὑπὸ τοιαύτων μαρτυριῶν.

(Ἐπεταὶ συνέχεια)

N. Θ. ΣΑΥΤΑΣ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1918

ΑΠΟ ΤΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ Η ΕΘΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

Ὁ δ' οὐσιμὸς τοῦ κ. Ν. Δ. Καλογεροπούλου ὡς Γ. Γραμματέως τῆς «Ἐθνικῆς Πινακοθήκης» ἐθεωρήθη ἀπὸ τοὺς πλέον ἐπιτοχεῖς τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, καὶ ἠγορεύθη μετὰ μεγάλης χαρᾶς καὶ εὐχαριστήσεως ἀπὸ τὸν κόσμον τῶν φιλοτέχνων, ὁ ὅποιος μετὰ συμπαιδείας παρακολοῦθε τὴν ταπεινὰ ἐξέλιξιν τοῦ νέου καλλιτέχνου καὶ Βυζαντινολόγου. Ζωγράφος ὁ ἴδιος, καὶ ἱστορικὸς τῆς τέχνης, σπουδάζας ἐν Ἑσπερίᾳ ἦτο ὁ πλέον κατάλληλος διὰ παρανομίαν ὄψιν διοικητικὴν καὶ τεχνικὴν πρὸς συγχρότησιν τοῦ ἑλληνικοῦ τμήματος ἐν τῇ Πινακοθήκῃ, ἀφοῦ ἄλλως τε ἐπιστάδας κατὰ βίβλος τὴν νεωτέραν βυζαντινὴν τέχνην περιηγηθεὶς μάλιστα τὸ πλεῖστον τῆς Ἑλλάδος χάριν τοῦ σκοποῦ τούτου, καὶ ἐδημοσίευσεν πλείστα σχετικὰ πρὸς τὴν τέχνην τῶν μονῶν.

ΘΕΑΤΡΑ * * * ΚΟΙΝΟΠΟΥΛΗ

Τὸν μῆνα αὐτὸν αἱ θεατρικαὶ παραστάσεις ἦσαν εἰς τὸ ἐξυψωτικόν τῶν. Ἀπὸ τὰ νέα ἔργα δὲν ἔμενον παρά δύο—τὰ τὰ ὅποια ἐδόθησαν καὶ οὐτὰ βιωσιμὰ—ὅπως ἄλλως τε δίδονται ὅλα τὰ ἑλληνικὰ ἔργα—διὰ τὴν τελειότητα καὶ ἡ ἐφετηγὴ σαφῶς μὲν τὴν διδασκαλίαν ὄντων τῶν ἔργων τῆς παλαιότητος τῆς. Ἐνὰ ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἔργα τοῦ ὀπίου ἐδόθη τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Ὀκτωβρίου, ἦτο ἡ «Χαμένη» τοῦ κ. Διον. Κοζίνου.

Ὁ κ. Κοζίνος, γνωστὸς δημοσιογράφος, παρατηρητικῶς χρονιγράφος, καὶ βαθῆς ψυχολόγος, διηγηματογράφος, δὲν ἦτο δυνατόν παρὰ νὰ μᾶς δώσῃ καὶ ἕνα καλὸ ἔργον διὰ

τὸ θεατρικόν. Ἡ «Χαμένη» ἕνα δράμα βγαλμένο ἀπὸ τὴν κοινωνικὴν καὶ ζωῆ, μὲ χαρακτηριστικὰς ζωηράτους καὶ φρεσίδας μὲ ὑπόθεσιν ἀπλήρη μὲ διάλοσόν ὅμοιον ἐξῆτο καὶ ζοηρῶ. Ἄρτιν μίαν βιβλικὴν ἀντινομίαν εἰς τὸν ἀποκρίτην τῆς, ἀντιποικίᾳ ὁποῖα τὸν πληροῦ ἀπὸ τὴν πεποιθῆσιν ὅτι ὁ κ. Κοζίνος διὰ γούρη πρὸν καλλίτερον ἔργον διὰ τὸ θεατρικόν. Διότι ἡ «Χαμένη» ὡς πρῶτον ἔργον τοῦ συγγραφέως δὲν ἠμπορεῖ παρὰ νὰ κριθῇ ὅχι μὲ τὴν ἀπόλυτον ἀσθητικότητα, ἀλλὰ μὲ τὰς ἐλλείψεις τὰς ὅποιας περὶ διὰ τὸ μελλοντικὸν ἔργον τοῦ συγγραφέως. Καὶ οἱ ἐλλείψεις αὗται εἶνε τὸσον μεγάλα ὅσον εὐλακρῆν ὑπερῶν καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ μὲ τὰ ὅποια τὸ κοινὸν ἐπὶ ἀποκρίσεως ἐβραβεύει τὴν εὐγενήσασιν ἀπὸ τὸ ἐλλείπον συγγραφέων.

Ἡ «Χαμένη» ἐδόθη καὶ σείων ὀκτὸ παραστάσεων. Ἐἶνε καὶ οὗτὸ μίαν ἐνδειξὴ τῆς ἐκτιμήσεως τοῦ κοινου πρὸς τὸ ἔργον τοῦ κ. Δ. Κοζίνου.

ΤΟ ΝΕΩΤΕΡΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

Εἰς τὴν σημερινὴν μεταβατικὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν τερματίζεται ἡμεῖς παρατηρεῖται εἰς πᾶσαν ἐκδηλῶσιν τῆς ζωῆς, τίσις τὸ περιέρον ἐν καὶ ἡ ἑλληνικὴ Σχολὴ ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸ παρελθόν, ἀπὸ τὰς συνθηκὰς τῆς, ἀπὸ τὴν μονῆ τῆς, γὰρ νὰ εἰσέλθῃ θεωρητικῶς εἰς τὸν στοιβὸν τῶν εὐγενῶν ἀγόνων.

Τὸ σύνθημα εἰς μεταβολῆς αὐτῆς ἔδοκεν ἡ ἀπόφασίς τῶν δραματικῶν συγγραφέων πρὸς ἴδρσιν σφιστρῶν θεάτρον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐταιρεία ἑλληνικῶν θεάτρον». Τοῦτους παρακολοῦθησε τὸ Ὁμοίον διὰ τῆς οὐσιμῶς ἰοῦν θεάτρον ὑπὸ τὸν τίτλον «Δραματικὸν θεάτρον» καὶ τελευταίον ἐνεφανίσθησαν αἱ χωρὶα φασαγίαι καὶ οἱ κινήσι φασάχα ἵτινες μὲ τὸν ὄρμον ἐνθουσιασμῶν τῶν καὶ τὰ ὀμοιοῦθ θεατρικὰ τὸν ἰσοδὴ συνέστησαν τὴν «Θεατρικὴν Ἀκαδημίαν» τῶν. Οἱ ἑλληνες οἱ ὀλοῖοι μὲ ἀνατολίτικον νοηλεξέται ἀντιλαμβάνονται τὴν γούνη τὸν ζοην, αἰφρῆς γυβαντίζομενοι, ἐκπύσονται καὶ ἀρχαίτησι ἐλκτικῶν εἰς τὴν δημοκρατικὴν ἐργασίαν. Ἀπὸ τὸν κωνοῖα αὐτῶν δὲν ἐξηρήθη καὶ ἡ Τέχνη τοῦ Θεάτρον. Οἱ ἔργα τῆς Σχολῆς, οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Θεάτρον ἐπὶ δεκαετησίαν νοσημένον εἰς τὰς ἐρημέρους, δάφνης τὰς ὅποιας ἐξοικεῖται ἐπὶ καὶ μίαν γενναία νικήσιν ἀποκρίσεως ἐνομιμῶν οἱ ἀπελευθῶν τὸν προσημοῖον τοὺς οἰομορφόντες τὴν ἑλληνικὴν Θεμελίαν σύμφωνα πρὸς τὰ γούδα τῶν, τὰς ἰδιοκτησίας τῶν, τὰ ἀτομικὰ τῶν συμπαιδείας, τὰς ἀντιλήψεις τῶν, τὰς ἀντιπαθείας τῶν ἢ συμπαιδείας τῶν. Τὸ ἔργον τὸν ἦτο ἀπλῶστα-

τὸν, ἡ ἐξέλιξις τοῦ ἐσφιστρῶ ζωῆς κοουριστικὰ ἄλλατα, δὲν εἶχε κατέυθιναν, δὲν εἶχε ἀγανίσον. Δὲν ὑπῆρχον ὄμοια, σκοποὶ, βλέψεις, μέλλον. Ἐνα παρὸν ἀδιομορφωτῶν, ἀκατάστατον, ταῦτα, δὲδρατῆσι τὴν φιλοτιμίαν τῶν καὶ ἱκανοῦσι τὴς φιλοδοξίας τῶν. Ὀλίγη μελέτη, ὀλιγοῦρος κόπος, μερικῶς μαθηδοί, μεγάλα κέρδη ἦτο τὸ ἰσοδὴ τῶν Τέχνης. Οἱ θεῶμοι αὐτῆς τῆς Σχολῆς ἐθεωροῦντο καὶ αὐτοῖ ἀποκατατῆται, ἀλλὰ δὲν ἀπελευθῶν καὶ τὸ ἰσοδὴ τῆς Σχολῆς σταδιοδρομίας, πολλοὶα ὀδοῦτες ἀπέλευθῶν ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν κριτικὴν τὸ θεῶμο παρὸς μετριοφάνειαν καὶ πάσης ἀμειβῶν, οὐ τεχνικῆς ἱκανότητος.

Ὅμοια ἡ ἑλληνικὴ θεατρικὴ τέχνη ἔσφιν ἀσκόπος τὰ βήματα τῆς διολισθητικῶν καὶ παραπλοῶν διασφῶς ἐπὶ τὸν ἐπιλοῦσι ἑσφιστρῶ τῶν ἀσφιστρῶν πῶσον καὶ ἀνεφῶν τῆς. Τε κατὸν ὄμοια χρονίζον, ὀλιγοῦρα καθίστατο εἰς μάλλον δυσπρόσιτον καὶ οἱ ὀλοῖοι πνευματικῶν ἔργασι πρὸ ἀντιλαμβάνοντο διαφορετικώτερον τὴν ἀποστολῆν τῆς ἑλληνικῆς Σχολῆς, ἐνομιμῶν οἱ δὲν ἐπετροπέτο πλέον ἡ συνεχῆς ἐνὸς ὅσον ἀποκαταθικῶν παρῶντος.

Ποκέρθησαν, ἀπεκρίσασιν, ἔσφιν βάσεις, καθήκοντα πρόγραμμο, διέγραψαν ὄργανισμῶν, συνέλεξαν χορηγία καὶ μίαν ὄψιν πρῶτον ἐνθουσίαν εἰς τοὺς συγχρότους ἑλληνας, οἱ ἡ ἑλληνικὴ Σχολὴ πρὸς νὰ θεωρεῖ αἱ ἀδύστατος, χωρὶς, ἐπὶ τοῦ ὀλοῖου ἀνομιμῶν δικαιοφάνειας πᾶς ἑλλῶν ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Μέσα στὴν ἐπιράντων τῶν λιμαζόντων καὶ ἀδιαταράκτων ὀδοῦτων ἐρηφίαν ἔσφιν ἕνας βαρῆς δοκλοῦθος.

Ὅλοἱ οἱ γούρη παρασφιστρῶν ἀπολυτικῶς καὶ ἀπολυτοφάνειας ἀπὸ τῆς ἀκινήσιαν τὴν ἀσθησιν τῆς μοραφῶν τῆς ἐταράχθουσαν, ἀνεκινήθησαν, ἐκείστησαν ἕνα ἀνομιμῶν κλονισμῶν.

Ἐσφίθησαν, ἐπελόγησαν, ἔσφιν ἀπὸ τὴν ῥάθυμον κινήσιν τῆς φασῆς, τὸν ὀδοῖας ὀλιγα μόρια ὄμοια, νέας ζωῆς. Τὰ νεῶτα τῶν διεγέρθησαν κίππος καὶ σύμφωνα πρὸς τὴν ἑλληνικὴν συνθήσιν τῆς μιμητικότητος ἡ τῆς ἀντιπαθείας προσέβησαν εἰς τὴν σύστασιν τῶν ἰσοδῶν τῶν ὄργανοῦσαν, εἰς τὴν ἀνεφῶν τῶν ἰσοδῶν τῶν ἀνεφῶν Ἀνακρίτων τῆς Τέχνης.

Διαιωμῶν τῶν. Ἡ πάλιν, ὁ ἀγῶν, ἡ ἀμίλλα εἶνε στοιχεῖα πρῶτον καὶ ἐπιτοχῆς καὶ εἶνε αἱ τρεῖς ὄργανοῦσι τὰς ὀμοια, ἡ ἑλληνισί, ἔσφιν τὴν ἐπιράσιν ν' ἀποφῶρον κερπῶν, νὰ προσφῶσον νεαν ζωῆν εἰς τὴν τέχνην, νὰ ἀναψοφῶρον καὶ νὰ τῶν ὀλοῖου τὸ ἑλληνικὸν θεάτρον, μὲ τὴν μεγάλην ἐθνικὴν ἀποστολῆν τῶν, εἰς τὸ πνευματικὸν πῶσον τῆς ἀνδραφῶντος. Αὐτὰ εἶνε ἐξῆ ὄλων ὀλοῖου ἀγαπῶν τῆς ἑλληνικῆς Σχολῆς. Νὰ ἀνατελεῖ τὸ «Νέον Θεάτρον» τὸ πραγματικὸν νέον θεάτρον ἀντικῶν τὴν δύνανσιν τὸν ἀπὸ τὴν ὄψιν τὴν ὀλοῖου ἔσφιν πρῶτη ἡ ὀμοια τῶν ἑλλῶν ἀραματικῶν Συγγραφέων.

ΑΙΔΑΞΕΙΣ

Ἀπὸ τῆς ἀρῶτης στιγμῆς, πρὸ ἡλῶσθ ἡ φωνῆ τῆς ὀδοῖας τῆς ἀλακωθεμένης Μακεδονίας ὁ Γενικός Λειτουργικὸς τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Περιβόλσεως κ. Μεταπονοῦδος, καὶ κεφαλῆς Κρατῆς ἡ ὀδοῖας ἔσφιν εἰς τὸν ὀλοῖον τοῦ μαρτυροῦ ἀρῶτης παρῶντος τῆς ἀρῶντος τῶν φασῶν τῶν θεματῶν τῆς Βουλγαρικῆς στανιζότητος, τῆς Βουλγαρικῆς ἀπαισιότητος. Ἐρεθῆ μῆσα εἰς τὸν τραγικώτερον ἀσφιστρῶν, ἠθοῖθη βεβαῖως τὴν ἀσφιστρῶν ὀδοῖαν τῶν ἀδελφῶν μῆς, παρακολοῦθησε τὸν ἀσφιστρῶν τῶν πόνων τῶν, εἶνε τὰ μαρτυρία τῶν, ἐρημίσαι ἡ ψυχή τῶν ἀπὸ τὴν κρίσιν τῶν βίωσιαν τῶν τῶν. Τὸν περιεβῶν αἰσθῶντος, ἀπῶστος, ἀπῶστος, ἀπῶστος, ἀπῶστος ἡ ζοη τῶν θεματῶν. Ὀλη ἡ ὀδοῖας, ἡ ἀρῶτης, ἡ θρησκῶν τῶν βεβῶστων ὀδοῖαν ἀσφιστρῶν οἰοφῶντων, ἀπεχθῆς, αἰδῶσθης, μὲ μορφήν Ἐρμῶν.

Ὁ κ. Μεταπονοῦδος ἐπῶσθης, ἠθοῖθη μῆσα τὸν μιμητικῶν τῆς ψυχῆς τῶν πόνων τῶν ἑλλῶν, τῶν ἀνομιμῶν ἀπὸ ἀνομιμῶν τοῦ Κράτους καὶ ἀπὸ δημοσίου βίωσιαν ἐπὶ πρῶτον ἐπῶσθης κῶν καὶ ἀπῶν πλῆθος ἑλλῶν τῶν κωνοκῶν ταπεινῶν μῆς, ἔδοκεν ἀρῶστικῶς τὴν εἰκόνη τῆς υπερταῖης δυνάστεως ὀδοῖας κατωδικῶν εἰς τὴν τρυφάναν ἑλληνικῶν κληρονομῶν. Γλυφῶν, ἐσφιστρῶν, πρῶσιαντικῶν, μὲ ἑσφιστρῶν τῶν ἀσφιστρῶν τῶν σπασφιστρῶν καὶ τῆς κατωφῶν, μῆς ἀπελευθῶν τὰς σελίδας τοῦ μαρτυροφῶν, τὰς ὀλοῖας ἐταράχθης εἰς μίαν γούνην τῶν ἑλλῶν τῆς σφιστρῶν σῶν «Χοελλῶν» καὶ τὸν σφιστρῶν τῶν Βουλγαρῶν. Εἰς τὸν διαπερῶν ἄνωτερον τοῦ Κράτους Λειτουργῶν ἀξίσιν τὰ πρὸ θεματῶ συγχαρητῆρα.

ΑΠΟ ΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΠΕΝΘΗ

ΦΑΝΗ Π. ΜΕΝΕΛΑΟΥ

Μία μητέρα πολὺτιμος ἐθαύμαζε τὸν μῆνα αὐτὸν ἀπὸ τοῦ κόλλους τῆς λατρευτῆς τῆς οἰκογενεῆς. Ἐσφιστρῶ μετὰ τὸ μεῖδιμα στὰ χεῖλη. Ἦτο ὁ ἐπιστάς ζωῆς καλοσύνη, ἀλτροσύνη, φιλληλία, μητρικῆς ἀφοσιώσεως καὶ ἀκαταβλήτου, ἀκουσίως φιλανθρωπίας. Ἐσφιστρῶ μετὰ τὸ μεῖδιμα τῆς εὐτυχίας γιὰ τὴν ἐναντιοφῶν ἀκόμη νὰ τελευτήσιν λόγια τοῦ παιδιοῦ τῆς πρὸ ἔσφιν τὸ γούμα τὸν ἀπὸ τὴν ἐσφιστρῶ. Ἐσφιστρῶ μετὰ τὸ μεῖδιμα γιὰ τὸν ἔσφιν στοργῆ, καλοσύνη, ἀφοσίωσι καὶ ἠθῶντος διὰ στὸν δικὸν τῆς κόσμο, ὅπως τὸν διέπλῶσας καὶ τὸν διεμῶρφῶσε ἡ ἀγνή ψυχή τῆς, δὲν ἄν λείψουν ἡ ἄμορφῆς τῆς ζωῆς, πρὸ τὴν ἐσφιστρῶσαν σφῶν ἀπῶντο δρόμο τῆς ἐπὶ τῆς σταδιοδρομίας τῆς. Μία ὑπαρξῆς πολὺτιμος ἐξῆ τὸν μῆνα αὐτῶν. Ἡ Φανὴ Π. Μενελλάου χῆρα τοῦ ἀειμνήστου ἐκείνου Ἀρσολαίτου, τοῦ ἐκῆκου ἐκείνου ἑλλῶν, τοῦ βεβῶστων Δικαστοῦ, τοῦ ἀρῶντος ἀντιπροσφῶν τῆς ἑλληνικῆς Δικαιοσύνης. Στῆς κόρες τῆς, στὸ γούμ τῆς καὶ στῆν εὐγενεσιτῆν ἀδελφῆν τῆς τὰ πρὸ θεματῶ σὺλλυπητῆρα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Πῶς θὰ μορῶθῃ νὰ ἀμῶσθ τὸ δρῶντος τῶν θεμάτων γὰ νὰ τὸν βράξῃ φῶβηρον στὸν ἴδιο, τὴν στιγμῆ πρὸ μὲ τὴ σκελετομένη μορφή τῶν ἔργα καὶ νὰ κτυπήσῃ βαθεῖα μῆς γηραλέας, χαροκαμένης μητέρας τὸ στερεὸ τῆς στήθῆ, τῆ στερηγῆ τῆς.

Πῶς θὰ δαμῶσθ αὐτὸ τὸ θῆρὸν πρὸς χωρὶς οἰκίον, ἀνηλεῆς νεκρῶναι πολυτίμους, ὑπῶρξεις τοῦ κόσμου αὐτοῦ;

Γιὰ νὰ ἀρῶσθῃ ἀπὸ τὴν τρυφερὴ στοργῆν τῶν ἄλλων τῆς, ἄδικε θῶναι; Γιὰ νὰ στερηθῇ ἀπὸ μίαν ὑπέροχη ἑλληνίδα, μέσα στὰ βαθεῖα γροθῆατὰ τῆς τὸ παιδί τῆς, τὸ σπῶγγον τῆς, τὴν λατρεία τῆς, τὸ ἴνδαμῶ τῆς; Ἡ ὀδοῖας μῆτρα πρὸ ἔσφιν γυνιδῶς καὶ κόρες δὲν εἶχε δικαιοφάνειαν νὰ ἔξῃ στῆν ζοη τὸ καμῆρι τῆς, τὴν παρηγορία τῆς, τὴν χαρὰ τῆς.

Ὅχι λέγει ὁ θάνατος. Ὅχι λένε οἱ νόμοι τῆς ζωῆς. Ὅχι λέει ἡ Τύχη, ἡ Φύσις, ὁ Χάρος. Πῶσι λοιπὸν στῆν Σύρα ὁ Ἀλέξανδρος Βενιζέλος καὶ μῆναι ἐδῶ στῆν Ἀθήνα ἐρημῆ, πολιβασανισμένη ἡ μῆναι τῶν γιὰ τὴν ὀδοῖαν ἡ δόνη, ὁ πόνος τῶν φίλων τῆς εἶνε τὸ ἐλαγιστὸν βάρος τῶν στιγμῶν παρηγορίας. Ὁ θάνατος, θέλει θύματα, πόνους, κλάμματα.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ Γ. ΣΟΥΚΑ

Συγνεφῶσθῶσα ὀλοῖα τὰ χαρίσματα τῶν ἀγορνικῶν οἰκογενειῶν τοῦ Πειραιῶς, ἡ ἀειμνήστου Ἀγγελικῆ Γ. Σούκα ἀπεθῆσθον εἰς Κῦρον τὸν παρελθόντα μῆνα. Κόρη τοῦ ἀειμνήστου Π. Κολοσῶκα τὸν τόσον δημοφῶνους εἰς τοὺς παλαιότερους Πειραιεῖς, διήλθε τὴν ζωῆν τῆς μὲ τὰς ὄμοια ἀνομιμῶν ἐνὸς εὐτυχομένου παρελθόντος καὶ ἔσφιν μὲ τὰς εὐγενεσιτῆς καὶ ἀρῶντος παρῶσθεις τῆς ἑλληνικῆς οἰκογενεῆς. Εἰς τὴν γιὰ τὴν κῶνη τῆς κ. Φ. Κυριακίδου καὶ τοῦ. Υἱοῦ τῆς τὰ πρὸ θεματῶ σὺλλυπητῆρα.

ΙΩΑΝΝΑ ΜΑΥΡΟΓΕΝΟΥΣ

Ἀπὸ τῆς στοργικῆν ἀγάλην πολυτίμου κόρης, τῆς ἐκτεπῆς συνεγαμίδος μῆς Δοσ Ἀλέξ. Μαυρογενεῆς ἀφῆρῶσαν ὁ θάνατος τὴν λατρευτῆν τῆς μητέρα. Ἡ ζοη πρὸ μῆς περιτριφυῖται μὲ τῆς πίκρας τῆς εἶνε γιὰ

πάντα δουλή αὐτὸν ἀσπλάγγον χάρο ποῦ μὲ τὸ δρεπάνι του θερίζει ἀλόγητα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ. Ἔτσι καὶ στὴ περίπτωση αὐτὴν ἐχώρισε δύο πολυαγαπημένα διάφορα, ποῦ ἡ μία ἐξοῦσε γιὰ τὴν ἄλλη, καὶ εἶχαν ὅλους τοὺς θρηασκοὺς τῆς υπερερότητας τῆς προορίας γιὰ τὴν εὐνοίαν ἢ μίαν τῆς ἄλλης. Ἡ μόνη παρηγορία τῆς Δοθ' Ἀλεξ' καὶ τὸν βαρυνθέντων οἰκίαν τῆς ἐστὸς ἢ ἡ ἀνακούφις τῆς ἀειμνήστου Μαυρογένους ἀπὸ τοῦ πόνου μοιρῆας ἀρρώστιας. Ὁ θάνατος ἦτο πλέον λυτρωμὸς. Ὁ τάφος μὲ τὴν ἀφαστον γαλήνην του ἐγένετο ἡ παντοεινὴ ἀνάπαυσις. Στὴν ἐκτετῆν μας φίλην Λα Μαυρογένους, τὸν Σεβαστὸν Συνταγματάρχην κ. Μαυρογένην καὶ τὸν υἱὸν του Ταγματάρχην τοῦ Ηεροβολικῆ τοῦ ἐλικρινῆ συλλυπητήριά μας.

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1918

Τὰ ὄραγατα γεγονότα τῆς Βαλκανικῆς ἐξέλιξις ἐξελίξεως.

Νεκροῦται ἕνα στιγνὸν παρελθόν διὰ τὴν ἀναζήσῃ ἕνα κατάφατον παρὸν.

Ἡτέρον τὰ εἶδωλα τῆς περασμένης ζωῆς καὶ ἀναγείρονται οἱ νέοι Θεοὶ τῆς Ἰδέας, τῆς Δικαιοσύνης, τῆς Ἀληθείας.

Συντρίβεται ἡ Βουλγαρία ταπεινωμένη καὶ σημειώνεται στὸν διεθνή δοξαστὴ ἢ ἀποσύνθεσις τῆς Ἀδοσίας, ἡ ἐκμηδένισης τῆς Τουρκίας, ἡ κατὰπτωσις τῶν Γερμανικῶν πόθων καὶ ὀνειρών.

Ἡτέριαι ἡ τυραννία σύσσωμος.

Οἱ τυραννικότεροι καὶ ἀπολυταρχικότεροι Λαοὶ τῆς Εὐρώπης — Γερμανοί, Ἀδοσιακοὶ Βούλγαροι, Τούρκοι — ὡς ἀπὸ χειρὸς θείας δυνάμεως συντρίβονται, ἐξουδετερώνονται, ἀποσυντίθενται, καθίστανται ἀκινδύνοι.

Ἀναστῆναι ἡ Ἀνθρωπότης.

Αἱ ἐθνικότητες χωρὶς τυράντους, χωρὶς ἐκμυζήτας ἀναγείρονται τὰ περμένα ὀνειρά των, τίθενται ἀπὸ τὴν σκέτην τῆς δικῆς τῶν Σημαιας, ἀνατείνονται τὰ ἀρχαῖα Σημολά των, ἀνευρίσκουν τὴν ἐθνικὴν των συνείδησιν, πιστεύουν εἰς τοὺς θεοὺς των, προσατενίζονται πρὸς ἕνα μέλλον ζωῆς, ἐλευθερίας, ἐργασίας, προόδου καὶ ἀμύνης.

Ἦνας ἀλαλαγμὸς χαρῆς καὶ ἀνακούφισης ἀκούεται ἀπὸ ἀκρῶν εἰς ἀκρῶν τῆς Γῆς.

Ἡ ἰαχὴ τῶν νικητῶν εἶναι τὸ εὐλαβὲς μνημόσυον τῆς ἀπομενοῦσης ζωῆς πρὸς τοὺς ἐνδόξους νεκροὺς τῆς γῆς.

Ὅλαι αἱ ἀνθρώπινα χιλιόμβρια αἱ θυσιασθεῖσαι εἰς τὸν βωμὸν τῶν φιλοδοξῶν ὀλίγων Ἀδοσιογεργαμῶν, ὅλη ἐκείνη ἡ χειμαρρῶδης νέκρωσις ὑγείας, ὀνειρῶν, πόθων, ψυχῆς, πνεύματος, διανοήσεως, ἐργασίας, τῆς διεθνούς νεότητος εἰς τὴν νικητήριον κραυγὴν τῶν Λαῶν, θὰ ἀνεύρουν τὸν σκοπὸν τῆς θυσίας,

τοῦ αἵματος, τοῦ πόνου, τῆς οἰμωγῆς, τοῦ Τάφου.

Ἄλλοιμονον εἰς τὴν ἀνθρωπότητα ἂν οἱ Λαοὶ ἀνά νικητήριον κραυγῆς, ἐξέφερον κραυγὴν ὀδύνης, κραυγὴν ἀπογνώσεως, συμφορᾶς.

Τὰ πένθη θὰ ἦσαν διαρκέστερα, βαθύτερα εἰς τὴν δοκιμασθεῖσαν Ζωὴν καὶ οἱ αἰῶνες θὰ ἐκνυκτῶν ὑπὸ τὸ βάρος τοῦ Κράτους, τοῦ Σίφους καὶ τῆς Ρομηαίας. Ὁ ἀπολυταρχισμὸς θὰ ἦτο ἡ διέτοσσα, ἡ κρατοῦσα, ἡ κυριαρχοῦσα δύναμις καὶ πρὸ τῶν ποδῶν του θὰ ἐλιποψήγει, θὰ ἀνεκροῦτο κάθε καινούργια πνευματικὴ ἀνθήσις τῆς ζωῆς.

Ἡ μεγάλη ἐλευθερία τοῦ πνεύματος θὰ ἦτο ἀπλῶς μία μακροκίνη ἀπήχησις λησμονημένων ὀνειροπολήσεων καὶ τὴν πλανητικὴν μας κίνησιν θὰ ἐκάνοντες ὁ Μιλταρισμὸς, ἡ Παπαδοκρατία, ὁ Μαγυιαρισμὸς, ἡ Κεφαλατοκρατία, ὁ Φεδουχαρισμὸς καὶ ὅλα τὰ μικρόβια ποῦ ἐπικράτησαν ἐπὶ πτωμάτων γιορτῶν ἀπὸ βροχίαν καὶ σήψιν.

Ἡ Δημοκρατία θριαμβεῖται, αἱ ἀνθρωπιστικαὶ ἰδέαι θὰ ἀνακλύθουν ὀρυκτικαὶ καὶ ἀκράτητοι, ὁ Σοσιαλισμὸς θὰ οἴσῃ θεμέλια στερεώτερα, ἀσφαλέστερα.

Μία τεραστία ζύμωσις τελεῖται παντοῦ ἐφ' ὀλοκλήρῳ τῆς ἕρηλίου.

Καινούργιος Ἠλιος τῆς Ζωῆς, τοῦ Πνεύματος, τῆς Συνειδήσεως, τῆς Σκέψεως, τῆς Ἐργασίας ἀνατέλλει. Νεοὶ Θεοὶ προβάλλουν. Αὐτὸς ὁ Χριστιανισμὸς, ἡ ὑπέροχος αὐτῆ νοητικὴ καὶ ψυχικὴ δύναμις ἀναγεννᾶται, ἀποκαθαίρεται. Ὅλη ἐκείνη ἡ ἰλὺς ποῦ ἐπικράτησε διὰ μέσου τῶν αἰώνων, ἔδον ἐκείνο τὸ ψεῦδος ποῦ διέστρεψε τὸ πνευμά της, ὅλη ἐκείνη ἡ σκορυὰ τῶν ἀνθρωπίνων ἀδυναμιῶν ποῦ παρεμόρφωσε τὰς ὑγείας ἀρχάς της, ὅλη ἐκείνη ἡ βαρεία ὀσμὴ τῆς μοῦρας ποῦ ἐξέθρεψε φθιστώσας γενεὰς ἀνθρώπων, ὅλη ἐκείνη ἡ ἀγλὺς ποῦ ἐπισκόπησε τὰ παραγγέλματα της καὶ παρεχόρε τὴν ἀποστολήν της, εἶμαι βέβαιος, ὅτι τάχιστα θὰ ἀπαλειφθῇ, θὰ ἐξαφανισθῇ ἀπὸ τὰς ὑγείας ἀκτίνας τοῦ ἰσχυροῦ φωτὸς ποῦ θὰ διαλάμψη παντοῦ καὶ θὰ φωτίσῃ ψυχὰς, διανοίας, συνειδήσεις, ἰδέας, πεποηήσεις.

Ἡ Νέα Ζωή, τὸ Νέον Πνεῦμα δὲν εἶνε πλέον λέξεις συνθηματικαί, δὲν εἶνε ἔννοιαι κατὰ συνθήκην, δὲν εἶνε ἰδεολογία τῶν ὀλίγων. Εἶνε πραγματικότης, εἶνε ἀλήθεια, εἶνε γεγονόσ.

Καὶ εἰρηθα ὑπερήφανοι καὶ εὐτυχεῖς ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες διὰ τὴν συμβολὴν μας εἰς τὴν νέαν ρύθμισιν τῆς ζωῆς. Ὑπερήφανοι διότι εἰς ἡμᾶς ὀφείλεται κατὰ πολὺ ἡ ραγδαία, ἡ χειμαρρῶδης, ἡ ὀρυκτικὴ αὐτῆ μεταβολὴ καὶ

εὐτυχεῖς διότι ἐπὶ ἑλληνικῶν πληθυσμῶν, ἀπὸ αἰώνων δουλευόντων εἰς τὴν βαρβαρότητα τῶν τυραννῶν, θὰ ἐφαρμοσθοῦν αἱ νέαι ἰδέαι τῆς Ἰουότητος, τῆς Δικαιοσύνης, τῆς Ἐλευθερίας βουλήσεως καὶ τῆς ἐθνικῆς Συνειδήσεως τῶν Λαῶν.

Τὸ ἐγγυῶνται τὰ κηρύγματα τοῦ ὑπερόχου Οὐλκισσῶν καὶ τῶν μεγάλων Λαῶν αἱ ὑμεῖς Ἀρχαὶ καὶ αἱ ἐξηγησόμενοι Συνειδήσεις. Θὰ ἤξισεν ἕνα μεγάλο φτύσιμο στοὺς Ἠγέτας τῶν Λαῶν ἂν ὑπερονάπὸ τὰς ὑπερότητας θυσίας ὁ ἐξαγνισμὸς ἦτο νεκρὸς πόθος ὀλίγων εὐγενεῶν ψυχῶν...

A. A. Z.

ΜΙΑ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΠΡΟΒΛΕΨΙΣ

Ἡ ἑλλόγιμος ἐν Πειραιεὶ ἀρχιμωδρίτης κ. Ἀνδρέας Παρίσιος μᾶς ἀπέστειλε πρὸς δημοσίευσιν μακρὰν μελέτην δι' ἣς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς Ἐπιγραφῆς τῆς Ὁρασεως Δε-

τιῆλ τοῦ Προφήτου καὶ τῆς Ἀποκλήσεως Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου προβλεπτεῖ τὴν λήξιν τοῦ ἀγρίου Εὐρωπαϊκοῦ ἀλλοπολαγαίου. Ἀνοικημεθα ποῦ ἐλλείπει χώρον δὲν δύναμεθα εὐ δημοσιεῖται πλεῖστη τῆς τελευτῆς αὐτῆς μελέτης. Ἐξ ἡ ἀποδεικνύεται ὅτι πρὸς χιλιάδων ἐτῶν Θεοπνευστοῦ ἄποσις προεῖται πάντα τὰ συμβαλλόμενα εἰς τὸν κόσμον κηδοσιστίας, μιλίας καὶ τὸν χρόνον τῆς τελευτῆς αὐτῶν. Ὁ κ. Παρίσιος εἶρε τὸ Π τὸν χρονικὸν ἀριθμὸν τῆς ἐκλεικτικῆς ὁρας εἶνε ὁ 365,241,733.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ Δανιὴλ λέγει ὅτι: Καὶ ἤκουσα τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ἐπιδεδυμένου τὰ Βαδδὶν καὶ ἔθρησε τὴν δεξιὰν αὐτοῦ εἰς τὸν Οὐρανὸν καὶ ἔωρεσε ἐν τῷ Ζῶντι εἰς τὸν Αἰῶνα. ὅτι, κερδὸν, καὶ κερδὸς καὶ ἡμῶν κερδὸν ἐν τῷ συντέλειαι κτλ. ἔριτεσε τὸν ἀριθμὸν τῶν εὐρεθέντων, σὺν τῷ ἡμίσει αὐτοῦ καὶ προσθεῖς ἅμα τὸν χρόνον καθ' ὃν ἐπὶ ἔδωκεν αὐτῷ τῆς ἐρημώσεως ἐστὼς ἐν Τότῳ Ἄγιῳ εἶρε πρῶτον γινόμενον τὸ ὅποιον τὸ ἔδωκε τὸν χρόνον τῆς διαρκείας τῶν βασάνων καὶ τὸ ὅλον ἀριθμὸν τοῦ ἔδωκε τὸ ἔσχατον τέλος τῶν βασάνων τῆς ἀνθρωπότητος, τὸ ὅποιον εἶνε τὸ ἐτος 1918, πρὸς δὲ μῆνας 4 καὶ ἡμέρας 15, ἦτοι τὸ ἔσχατον ἔτος τῶν βασάνων καὶ ἡ τελεαί πτώσις τοῦ ἐκδοσῶν φοβεροῦ θηροῦ γενήσεται ὀκτωμῆνας τῆς 15 Μαΐου 1919 ἔτους. Αὐτὰ ἐν ἀτελεί περιλήρηται τὰ προβλεπόμενα τὰ ὅποια δημοσιεύον μοιλοῦν τὸ θηροὺν ἐκαμψθη, ἐδαμψθη ἀπὸ τῆς 27 το. μηνός. Ἀλλὰ τί ἔτερον μᾶς ἐπιφυλάσσει ἀγνωστον καὶ διὰ τοῦτο ἀς περιεφόμενον τῆς προβλεψίν τοῦ ἁγίου Ἀρχιμωδρίτου.

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Δὲν ὑποθέτομεν ὅτι ὑτάρχει Ἕλληνας ὁ ὅποιος νὰ μὴ συνειντήθῃ βαθύτατα ἀπὸ τὸς περιπετείας καὶ τὰ δεινοπαθήματα τῶν κατοικῶν τῆς Ἀνατ. Μακεδονίας. Καὶ ἐν τῶν ἐπισήμων ἐκδόσεων καὶ ἐκ τῶν περιγραφῶν τῶν ἐγγυορίων καὶ ἔξων ἐρημωρίων ἀπεδείχθη ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Ἀν. Μακεδονίας ἐτυραννίσθησαν φρικτωδῶς κατὰ τὸ διέστημα τῆς Βουλγαρικῆς κατοχῆς. Ὅταν νικητῶρες ὁ Ἕλληνας στρατὸς εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ἀνατ. Μακεδονίαν, ἀντίκρουσε τὸ θέματα μᾶς: χώρας ἐρημωθεῖσης, καταστραφείσης, λεηλατηθείσης, μᾶς χώρας τῆς ὁποίας ὁ πληθυσμὸς κατὰ τὸ ἡμισὸν μὲν ἐδρακισθῆ, ἐνθὸς κατὰ τὸ ἔτερον ἡμισὸν ἐπαρυσάσε τὴν εἰκόνα ἀνθρώπων γεμῶν καὶ ἐστρωμένων στέγης, ἐνδύματα καὶ τροφῶν.

Πρὸ τῶν φρικτωδῶν αὐτοῦ θαύματος ἡ Κυβερνήσις συνέστησε Μεγάλην Ἐπιτροπὴν πρὸς συλλογὴν ἐράνων διὰ τὰ θύματα ταῦτα τῆς Βουλγαρικῆς Ἐπιτροπῆς. Τὴν Προεδρείαν τῆς Ἐπιτροπῆς ἀνέλαβε ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς, ἐπὶλεκτα δὲ μέλη τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Κοινωνίας ἤχισαν πτωχευμένους ἐργαζόμενα πρὸς πραγματοποίησιν ἐνδὸς τῶσον ὑψηλοῦ σκοποῦ φιλανθρωπικοῦ.

Οἱ κατάλογοι τῶν ἐράνων τοῦ ὁποῖου δημοσιεύονται αἱ ἐρημωθεῖς, εἶμεθα βέβαιοι, ὅτι διὰ ὀγκωθῶν καὶ ὅτι πᾶς ὁ δυναμὸς νὰ προσφέρει τὸν ὀβολὸν του ὑπὲρ ἀτυχισμένων ἀδελφῶν, θὰ τὸ πράξῃ μετὰ πάσης προθυμίας.

Εἶναι ἄραγ ἀνάγκη νὰ κάμωμεν ἐκκλήσιν εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν Ἑλλήνων: Εἶναι ἄραγ ἀνάγκη νὰ παροτρυνώμεν τὰς Ἕλληνας νὰ ἀσπασθοῦν ὅτι ἡ φύσις ἐὺσθητὸς καρδία των ἐρεῖ ἡῶν ἀσπασθῆ: Τίνοι οἱ ὀρθαλοὶ δὲν ὑφαινόθησαν ἀπὸ τὰς περιγραφὰς τῶν βασάνων, τὰ ὅποια ὑπέστησαν τὰ ἀτυχῆ ἐκεῖνα κλάματα: Καὶ ποῖος ἔχων στέγην καὶ ἐδὲ-

ματα καὶ τροφήν, δὲν θὰ προσφέρει τὸ κατὰ δύναμιν ὑπὲρ ἀνθρώπων οἱ ὅποιοι ἰσχυροὶ καὶ λιμώτουν: Οἱ Ἕλληνες διεκρίθησαν ἀνεκρίθεν διὰ τὸν πατριωτισμὸν των καὶ διὰ τὴν εὐγένειαν τῶν ἀσθημάτων των. Ἡ συνδρομὴ τῶν πτωχῶνων κατοικῶν τῆς Ἀνατ. Μακεδονίας: εἶναι ἡμετέροις ὅχι μόνον στοιχειώδους φιλανθρωπίας, ἀλλὰ καὶ καλὴν ἠθικὴν ἐνθουσίαν. Αὐτὰ ἐπέδωκεν ἅλην πρὸς ἡμᾶς σήμερον ἐπιβλεπτα νὰ διαπιστωθῇ καθ' ὅσον τὸν κόσμον ἡ ἀληθινή τῆς φυλῆς καὶ ἡ συνοχὴ τοῦ ἔθνους. Ἐὰν δὲν προσφύωμεν ἡμεῖς οἱ μὴ ἐκ τοῦ ποίετον καθήκους ὑπὲρ τῶν καταστραφέντων ἐκ τῆς Βουλγαρικῆς κατοχῆς, ἐν τῷ τοῦτο ἡμεῖς, δὲν πρῶξομεν, θὰ σταθῆμεν τοῦ δικαιοῦτος τοῦ νὰ ὑποστηρίξωμεν τὴν ἀλήθειαν τῶν διατυρωθέντων ὑπὸ τῆς Βουλγαρικῆς θηροπιδίας. Διότι πᾶς θὰ συμφανθῇ ὁ ἔξω κόσμος, ὅταν ὁ Ἕλληνας κόσμος ἠθέλει φανῆ ἀπαιροῦν διὰ πληθυσμῶς ἀδελφεικῶς: Μέγρος ὅπου ἡ Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ τῶν ἀποζημιώσεων ἀρχίσει τὸ ἔργον της, ποῖος πρῆπει νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν περιθαλίαν καὶ τὴν ἀνακούφιαν ὅλων αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων;

Ὁ Ἕλληνας κόσμος ὀφειλήθη ἐκ τῆς πολεμικῆς περιτελείας καὶ ἡ Ἕλλὰς ἐπλημύρσεν ἀπὸ ἐπιπομπωτικῶν: Ἡ Ἕλληνας Ναυτιλία, ἡ ἐχώριος παραγωγή, τὸ σωματικὸν χεῖμα ἐδημιούργησαν τάξεις ἐπιπομπῶν, ἐνθὸς ἔξ ἀντιθέτου ἄλλα τάξεις τῆς κοινωνίας ἀπώλεσαν τὰ πάντα καὶ καταστραφῆσαν κυριολεκτικῶς. Καλοῦνται ἐκπεμνοὶ οἱ πλοῦτοι καὶ οἱ εὐτοχοὶ νὰ προσποροῦν κατὰ διὰ τὰ θύματα τοῦ πολέμου. Ἡ προσπορὰ δύναται νὰ γίνῃ εἰς γῶνι καὶ εἰς ἀντικείμενα πρὸς τὴν ἀνάγκη. Ἐν ὑτάρχει οἱ μὴ δυναμῶν νὰ δώσωμεν γῶνιματα, ἀς προσφέρωμεν παλαιὰ ἐνδύματα, εἶτε ἀνδρῶν εἶτε γυναικῶν, εἶτε διὰ μικρὰ παιδία. Ἐκ τῶν καταστραφέντων πολλοὶ ὑπέχουν οἱ

δυνάμενοι να δώσουν τροφή παντός είδους. Και άλλω-
ρα και σικά και σταφίδες και κουνιά και κωστί και τυρί
και έληδες και άλλα προϊόντα πρέπει να προπαρασθούν,
μαζί δε με αυτά χρειάζονται και απορρυπαντικά μετα-
χειρισμένα και ένδυμα τακά και πάν είδους συνεί-
μενοι ν' ανακουφίσουν έλθεις και πάροντες.

Τα γραφεία της Μεγάλης Έπιτροπής είναι έγκαιρα
στημένα εως την Έθνηκήν Τράπεζαν της Ελλάδος,
όπου αποστέλλονται οι έγγραφοι εις χίμη και εις ΐλην.

Όσοι οι κοινωνικοί τριξες, όλοι οι συνειρήνια, όλοι
τα σωματεία, όλοι οι σύνδεσμοι έχουν διαγραφούν να
βοηθήσουν το έργο της Έπιτροπής. Το ζήτημα της
συνδρομής των άτυχων πλασιτών της Άνωτ. Μακε-
δονίας δεν είναι ζήτημα πολιτικό ή ζήτημα κομματι-
κό, αλλά ζήτημα καθαρά φιλελευθωτικό και ζήτημα
φιλανθρωπικό. Οδδέποτε άλλοτε τμήμα διοίκησης
της Ελλάδος έπυροουσίασε τούτην κατωτέρωφην
και οδδέποτε άλλοτε ηθιάνθημεν τόσην αγαλλίασιν
από τήν άπελευθέρωσιν πληθυσμών αδελφικών.

Και έντος της προτεινούσης και εις τας έπαρχιακάς
πόλεις είναι ανάγκη να δημιουργηθούν κοινωνικά
όργανα, οι ό τούτα να παραστήσουν τον έθιόν τους
διά να συλλεχθή ποσόν και άποταλή τούτο εις την
Έπιτροπήν, ή ό τούτα εργάζεσθαι συζητησούν και άπο-
στέλλει καθημερινώς και χίμη και ειδη πρώτης
ανάγκης εις τον τόπον της καταστολής. Κατά
περισσότερον αργή ζαυόνος τίς πόλις και τα χω-
ρία της Άνωτ. Μακεδονίας πρός περιθώριον των
δυστηχούντων. Το παράδειγμα τούτου της θυσίας, άς τό
μυησθούν όλοι οι Έλληνες. Όσοι έξ αυτών μένουσιν
εις τα στήνα των και δεν έσφοβήλονται εις τας τάμα
πορίας της έπιτοπίας Περιθώριου, άς σπεύδουσιν
τουλάχιστον να προσφέρουσιν εις την Έπιτροπήν ό, τι
ήμπορούν.

Ο ΚΟΣΜΟΣ

Μέσα στο ζοφερό κόσμο που μας αποκαλύ-
πεται στην Βουλγαροκρατησίαν Άν. Μακε-
δονίαν, μέσα στην φρίκη της πολυμέρου μαρ-
τυρίας ζωής που έδη-
μιούργησεν ή θρηωδία,

ΗΘΙΚΗ ΑΝΑΚΟΥΦΙΣΙΣ

έως κατά συνθήκη, και ά
πλάμα λαού, χαράσσε-
ται και μία άτις ήθις ή άποσφίσεως. Την
ανακούφισιν αυτήν την αισθάνεσθαι ή έλπιη ή
ψυχή εις το άνοση των μαρτυριών, τα ό τούτα
εδοξίμασαν και οι έξνο, όσο είχαν το άτύχημα
να περιπέσουσιν εις χειρας των τερατανορόπων
αυτών. Όχι βέβαια από χαρειαζία, από το
αίσθημα της χαράς διά τα παθήματα των άλ-
λων. Κάθε άλλο. Από άλλων και φροισόν
αίσθημα άγάπης. Από το αίσθημα της σφαι-
λής έαυμψίσεως δια των έξνων των δεινοτα-
θειων των αδελφών μας παρά των ανθρωπο-
μορφων αυτών έ βρασιύτων του Άδου. Είπε
παρήγορον δι τους έμαθον και άλλο λαοί
ταχρός, ός εις βίρας μελών των διεπράχθη-
σαν άνοσιοργήματα και τυραννικά μέθοδοι
έρημοδάρων. Ό διοργάνος των Έσωτερικών
της Αγγλίας κ. Καίη διαπιστών τα διαπρα

χθέντα κατά των Άγγλων αιχμαλώτων έδη-
λωσε τα έξής:

« Διαβήματα έγινοντο ήδη πρός τον
σκοπόν της καταδίωξης του διοικητού
του στρατοπέδου συγκεντρώσεως αιχμα-
λώτων της Φιλιππουπόλεως; ός εις ύπηρε-
διαβόητος διά τα; καιροχίας, εις ά-
υπέβαιε τούς Άγγλους αιχμαλώτους.»

« Είσι δά άσθανθήσιν οι έξνοί τί είδους; πά-
σα εινα αυτός; ό Βουλγαριός Λαός.»

Κανένα δεν έξέπληξεν ή ταχράτη, ή αστρα-
πιαία άποσύνθεσις της Αδριατικής Αδικοκρα-
τορίας. Ό διαμελισμός της, ό διατεμαχισμός
της ύπηρεσε πλήρης.

Ο ΔΙΑΜΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ

της Συμμάχους, υπέ-
γραψεν όπως και ή
Βουλγαρία άσζητηει όλους τους όρους και εκ
του πτώματός της άνασούν λαοί λημνησμένοι
από της τυραννίας την άπειν και όγκουδία εις
έδάφη και πληθυσμους ή Γαλία ή Σερβία
και ή Ρουμανία. Αί μέχρι χθές καταστοραμέ-
ται Σερβία και Ρουμανία άνακούτιον διά να
λάβουν την μερίδα του άξίζε στάς θυσίας των;
και τα δεινοπαθήματά τους. Ατό την Αυστριαν
παραμένει μία άνάμνησις και ένας τώος Αδικο-
κρατώρ άπαιτος, σπεύδων να σώση έαυτον και
την οικογένειά του.

« Ο έθνηκός των Άγγλων ποιητής, ό μέγας
ποιητής των « Ειτά Θαλασσών» χάρις εις την
προσωπικήν έλέμβασιν του έν Λονδίωφ Πρέ-
σβευς της Ελλάδος κ. Κα-
κλαμάνου μετέφρασε τον «Υ-
μμον πρός την Έλευθερίαν»
του Σολωμού εις Άγγλικούς
στίχους. Ό κ. Κακλαμάνος
ένας άπό τους αισθητικώτερος συγχρόνους άν-
δρας της διασοσμένης Ελλάδος, με την ψυχήν
ρομάντην άπό τονη τους ΐτανοίους, αυτός και
μόνος ήδύνατο να σερπθή να χρησιμοποιήση
τας σχέσεις του διά την έπιτέλειον ένός τόσον
υπερόχον φιλολογικόσ συνδυασμόσ. Η μετά-
φρασις έδημοκρατιική εις τον « Ημερήσιον Τη-
λέγραφοσ» του Λονδίνου και δη εις έτιμωή
αυτού θεάν. Έσκίνο δέ του θά προγαλλία σφί-
φρις παρ' ήμιν ειπε ή έξής λεπιτομέρεια. Ό
Άγγλος ποιητής εδηρεσθητή την ήξ έργοδη-
κοτητα λαών άμοιβήν της εργασίας του να την
διαδότησ υπέρ ελληνικού έδεργετικού σκοπού !!

Κύπτομεν μετά σεβασμού και υπό το κράτος
άνοποκρίτου θαυμασμού πρός της άγγλικής σι-

δραξς θελήσεως, πρό της υπερόχου οργανώ-
σεως, πρό του υπεράτου πο-
ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ λυισμού της μεγάλης αυτής
χώρας. Είπε ήδη γνωστόν δι
συνέδεσε πρό πολλού σιδηροδρομικός την Άν-
γλυτον με τα παράλια της Παλαισίνης. Αί τε-
λευταία πληροφορία φέρουν νέα; θαυμαστά;
ένεργείας. Ένώ; σωάντα ήμερών μετά την
κατάληψιν της Ιερουσαλήμ συνέδεσαν και την
πόλιν ταύτην σιδηροδρομικός μετά της Αιγύ-
πτου και έντός τριών μηνών έφρασαν πόσιμον
τερό άφθονάστον εις την Άγίαν Πόλιν.

Θαύμα δραστηριότητος και αντίληψεως και
δηχοντος; κάθε παραγότος της Άγγλικής πο-
λιτειακής μηχανής.

Εάν ήμιν Ουτίσων ή Κλεμανσώ ή Αούδ
Τζωφτς ή Βεντέλος ή και δευτεροδον πρόσω-
πον των συμμαχικών συνειρησούν θά έπρό-
τεινον να ήξίου ή Ανταντ
ΕΑΝ ΗΜΙΝ εις τους όρους της άνακω-
ΟΥΓΑΣΩΝ... χής μετά της Γερμανίας; να
περιελαμβάνετο και ό έξής:

Θά έπρότεινον να ιδρυθή ένα Μουσείον εις
μίαν πόλιν του Βελγίου περιελαμβάνον ύποχρε-
ωτικώς την Στραταρχικήν ράβδον του Βασι-
λέως της Βουλγαρίας, την πολεμικήν σιολήν
του Λούνδενδοσφ, το Στέμμα του Αδικοκράτορος;
της πρώην δυναδικής Μοναρχίας, το ξύλινον
ξόδανον του Χίνδεμπουργκ του φέρων τον θαυμα-
σμόν των άγαθών γερωανών εις καρφία,
τους περιστήρας του ένδοξοτάτου Κρόνπριτζ,
το Κράνος του έίερος ένδοξοτάτου Ρούχφρει,
την Αδικοκρατορική Χλαμύδα του Γουλλιέλιμου,
μίαν τρίχα από τα μουστάκια του Μάενσεν, το
μαστίχον του Έτζεντοφφ, την κόβνια του Βό-
ριδος του περιπύστου τώος Βασιλέως της;
Βουλγαρίας, της ίερός παντοφλης του άποθα-
ρόντος Σουλτάνου, του Χέρτιλνζ, του Μπέτιμαν
Χόλβεργκ και όλων των πολεμικών Καγκελα-
ρίων τους ύψηλούς πύλους, τας φωτογραφίας
όλων των πρωτοπυργών και ύποργών των
Έξωτερικόν της Αδιστίας, Πρωσσίας, Βανα-
ρίας Σαξονίας, Βυρτεμβέργης, Βάδης κτλ.
τόν τριόκωρον πύλον του Ναυάρχου Τίρπιτς, την
ράβδον του Φόν Μπέρο άρχηγού του Πολιτι-
κού Γραφείου του Κάϊζερ, τα φώσια των ένδοξο-
τάτων Έμβέρ, Γαλατά, ΐτζε και Χαλήλ,
τους δόδοντας του Έλληνοφάγου Γερμανού Σάν-
δρες πασσα, τα χαρτοφυλάκια του Ραδοσλάβωφ
και του Μαργκιλομάν και κάη άλλόλορον άναμνη-
στικόν από την χροείαν των ήρώων του δράμα-
τος που έτάραξε 4 τόρα χροβία όλοκλήρον την
άνθρωπότητα

Θά έπρότεινα το Μουσείον αυτό να άνεγεί-

ροτο εις ένα ιστορικόν λόφον του Βελγίου. Θά
ήθελα μάλιστα να ειχε το σχήμα ένός τερασίτου
άνδριάντος. Και ό άνδριάς αυτός να παρίστανε
έφραπον τον ιδεώδη Βασιλέα του Βελγίου.

Καλείται ή δημοσία αντίληψις εις την εκπλή-
ρωσιν υπεράτου καθήκοντος. Οι έλευθερωταί
της Μακεδονικής; Γής έχουσιν άνάγκην να περι-
φρουρησούν από μάλλινα
ΑΕΝ ΕΧΟΜΕΝ κατά του φύχους των Μα-
κεδονικών βονών και οι

οικτιρώς δοκιμασθέντες Μακεδονικοί πληθυσμοί
άπαιτείται να εϋρουν τα στοιχειώδη μέσα διά να
καταπολεμήσων την πείναν, της άροσσίας, την
γύμνιαν, το κρύο και όλα τα άφρότητα δεινά του
έπροκάλεσεν ή Βουλγαρική θρηωδία. Ό Έλ-
ληνικός πλοτός; ό σισσωγενθείς επί δικαίους
και άδικους; έχει υπεράτα; έθνηκά; ύποχρεώ-
σεις και όρείλει να μη τας παρήη εις μίαν
τοιαύτην έπιταπτικήν πατριωτικήν άνάγκην.
Ανωθ; όμως δεν έγνωρίσων να κάμη έκλογήν
και οι σημερινοί κάτοχοί του προτιμούν να πά-
θουν οι ίδιοι φύξεις και να ύποστούν τας βουλ-
γαρικά; θωπέις; παρά να δώσουν χρηματικόν
βοήθημα. Αέν έχουν τον υπεράνθρωπον αυτών
ήρωσμόν.

Τα ιστορικά γεγονότα των ήμερών αυτών
φέρουν στην ευφάνεια έννα άπό τους έρωτέ-
ρους παλμούς της έθνηκής μας ζωής. Ανασού-
σων από το βάθη της
Η ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ ελληνικής; φηγής το ύπερ-
ΕΛΛΗΝΙΚΗ τιμον ένδαλμα της Τουρκο-
πατημένης Άγίας Σο-
φίας— διά να την φέρουν εγγύτερον πρός τα
προαιώνια όνειρα της φηγής μας. Η ά τόδοσις
της Άγίας Σοφίας; εις την Έκκλησίαν μας και
ή έρωτελεισία έν αυτώ υπό του Έλληνικού Ιε-
ρωατείου κατά την έκφρασαν του φιλοξενήθεις
παρ' ήμιν Άγγλον Έπισκόπου άποτελοϋν
σταθμόσ ιδεώδους εξείξεως για το Έλληνικόν
γένος. Η περιπόδητος αυτή σιχημή έγγίζει
πρός την πραγματοποιήσιν της. Το όνειρον
γενεών διαγραφεται εις τον ορίζοντα των μεγά-
λων έθνηκών γεγονότων και ή ήμερα της άνα-
στηλώσεως της θρησκείας μας μέσα εις τους
ιστορικούς θόλους του Ναού της μεγαλοφίας
του Άνθεμον και του Ισιδώρον θά άποτε-
λέση τον θρίαμβον της Ιστορίας και παιάνας
του Έλληνισμού, αλλά και όλοκλήρον του χρι-
σιανικού κόσμου.

Ό Σταυρός, το Σύμβολον του Μ. Κωνσταν-
τινου, θ' άνωσθη και πάλιν και τα ίερά ση-
ματα της Θρησκείας μας θά επανεύρουν τους

Ἐξουδὸς Τόλους ποῦ τοὺς ἀρήρουν ἡ Βία, ἡ Βαρβαρότης καὶ ἡ τυραννικὴ Κυριαρχία.

Ἡ Ἁγία Σοφία Ἑλληνική..

Μετὴν πλέον δικαιολογημένην ὑπερηφάνειαν ἐξείσομεν τὴν ἐπιχειθεῖσαν ἡρωϊκὴν δομὴν ἀπὸ τοῦ Σύνταγμα Πεζικοῦ τῆς ἰδιαιτέρας μας πατρίδος. Τὰ εὐ-

ΤΟ ΟΓΛΙΟΝ γενικά πάλληκρία τοῦ Ναυ-
ΣΥΝΤΑΓΜΑ πλίου καὶ τῶν περὶ χω-

ρίων μνήμονες τῶν ἡρωϊκῶν παραδόσεων τοῦ Παλαμῆδιου ἔρωσαν μετὸ αἰμά των, μετὴν αὐτοθυσίαν των τὰς χειρὰς σελίδας ποῦ θὰ ἀπερώσῃ ἡ ἱστορία διὰ τὴν ἐπὶ τῶν Μακεδονικῶν ὁρέων δράσιν των.

Ἡ ἐφημερίς «Πατρίς» ἀναγράφουσα λεπτομερῶς τὴν ἐπιφέρει μετὰ δικαίου θυματισμοῦ :

«Διαιτὴν νὰ μὴν εἶνε δοξασιὸν ὑλόκληρος ἡ Φυλὴ, ἰσχυμένη ἐπὶ ἔθνεος παρατηρηθῆσθαι νὰ παρακοινοῦνθῆσθαι ὑπερήφανος τὸ Σὸν Πεζικὸν Σύνταγμα ἐφορῶν κατὰ τῆς ἀσφαλείας τῆς Νόντης, μετὴν κεφαλὴν ὑψηλὰ καὶ ἀκαυπτον πρὸ τῶν ἐχθρῶν ὀβιδῶν, προαλοῦν τὸν θυμασιῶν καὶ τὰ χειροκροτήματα τῶν διουκιστῶν τῶν Συμμαχικῶν Στρατῶν; Νὰ τὸ παρακολοῦνθῆσθαι εἰς τὴν καταδύσιν ἐπὶ τῶν κορυφῶν τῆς Τζένας, διὰ τὰ τὸ ἴδιον κατόπιν ἐπὶ τοῦ Γενόδας, προχωροῦν πάντοτε βορρῶς ἐπὶ τὰ ἔργα τοῦ φερόντος ἐχθροῦ;»

Τὰ ἡρωϊὰ μας ἀδελφοὶ τοῦ Ναυπλίου τὰ οἰνομεν καὶ μετὰ μετὰ ὀφθαλμοῦ τοῦ Γιοσοῦ ὑπεύθυνον γὰρ τὴν δόξαν των, ποῦ ἐσοῦν φρόνη τὴν σιγήν καθ' ἣν πρῶτα, φέρονται τὴν Νίεμ καὶ τὴν Ἐπιβολὴν, ἐπάτησαν ἐπὶ Βουλγαρικῶν ἐδάφους.

Οἱ ἀλλοτριῶτες ἀδελφοὶ μας, οἱ ἀδελφοὶ μας οἱ διεσπορισμένοι διὸν γωνία τοῦ ἔσω καὶ ἔξω Ἑλληνισμοῦ, ὡς εἰς ἄνθρωπος συνεγείρονται διὰ τὰ διακηρῶσθαι τὰ ἱ-
Ο ΑΛΥΤΡΩΤΟΣ στορικά καὶ ἀπαράγραπτα
ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ δίκαια των.

Ὁ πόθος τῆς ἐνώσεως μετὰ τῆς Μητροδῆς Ἑλλάδος, τὸ ὄνειρον γενεῶν, ἀποτελεῖ τεραστίαν δόξαν, ποῦ φέροι τὰς σέψεις, τὰ ὄνειροπολήματα, τοὺς πόθους καὶ τοὺς τελευταίου ἀνθρώπου, πρὸς μίαν ἀλόγιστον κατεῦθενσαν, ποῦς εἶναι πάμφορον σημεῖον. Ἡ πύχτης ἔθνεος ἀτονασιῶσις πλαισιουμένη ἀπὸ τῆς Ἐλευθερίας τῆς ὁσοῦσαν πνοὴν καὶ σιαζομένη ἀπὸ τὰς πηγὰς τῆς Κνωσολέου μας θὰ εἶνε ἡ στοιχειώδης ἱκανοποίησις Λαῶν, οἱ ὅποιοι ἐν ἀμάχητι διετράξαν εἰς τὴν ζωὴν

των τὸ εὖ εἶδον τὸ φῶς τῆς ἡμέρας εἰς τὴν Θράην, τὴν Ἀνατολικὴν Ρωμανίαν, τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, τὴν Τραπεζούνταν κτλ. κτλ.

Διὰ τὴν ἐποχὴν μας ἡ ζωὴ δὲν εἶνε ἀμάοτητα, δὲν εἶνε μαρτυρολόγιον, ἀπύρνοσις. Ἡ ζωὴ εἶνε Ἰσότης, Δικαιοσύνη, Ἐλευθερία. Ποῦς θὰ μπορῶσθαι νὰ τὰς ἀρηθῆ εἰς τοὺς ἑλληνικοὺς πληθυσμούς;

Ἡ θετικὴ σέψις, ἡ ἀδύοβος ἐργασία, ἡ ἀντιλήψις τοῦ καθήκοντος, ὁ ἀδιάπτωτος ζῆλος ἐνέκησαν εἰς τὸ σιάδιον τῶν ἀγῶνων τῆς ὀδευθῶσεως τῆς πόλεως καὶ ἀπὸ

Τῶ ΝΕΡΟ τινων ἡμερῶν ἡ διαλέα πόλις, ἀπέκλιθεν ἐνὰ ἀπὸ τὰ πολιτιμῶμεθα ἀγαθὰ τῶν πολιτισμένων Λαῶν.

Νερὸ ἤφθονο, νερὸ καθαρὸ, διαγνῆς, ὄνειρον εἶνε σκορπισμένο σὲ κάθε γωνία τῆς πόλεως μας καὶ ὁ Λαὸς ἔμαθε νὰ εὐλογῇ τὸ ὄνομα τοῦ κ. Διαμαντίδη, τὸ ὄνομα τοῦ κ. Μπενάκη, τοῦ κ. Πάσιου τῶν πρωτοεργατῶν τῆς πανηγυρῆς ἐξασφαλίσωσθαι μὲν ὄνειροτολομῶν ἐπὶ δεκαετηρίδας εὐτυχίας.

ΟΛΙΓΟΣΤΙΧΑ

— Αἱ Ἑλληνίδες τῆς Θράκης ἀπέστειλαν πρὸς τὴν κ. Παγκωρστ, ἀρχὴν τοῦ ἰσχυροτάτου γυναικείου κόμματος τῆς Ἀγγλίας τηλεγράφημα διὰ τοῦ ὁποῦοι ζητοῦν νὰ ὑποστηρίξῃ τὸν ἀγῶνα τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς δεινοπαθοῦσης πατρίδος μας.

— Αἱ Ἑλληνίδες τῆς Θράκης ζητοῦν ἐπὶ πλέον ν' ἀποσταλῇ ἐπιτροπὴ ἐξ Ἀγγλίδων κυριῶν πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν Βουλγαρικῶν τερατοῦθῶν ποῦ διεπαρήχθησαν εἰς βῆρος τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου.

— Ἡ πρωτοβουλία τῶν Ἑλληνικῶν μας εἶνε ἐνδεικτικῆς γενναίας χειραφετητικῆς προσωπικότητος ἀγαθὰ ὑπὲρ τοῦ τόπου ἀποτελέσματα.

— Οἱ Ἀθηναῖοι ἀπέκλιθησαν πρὸς πρώτους πόλιτμαν.

— Μακροεπίμας ἐπαρχοῦται.

— Ἀρχηγεῖο τῆς Ἀγγλικῆς Ἀπτονομικῆς Ἀπτοστολῆς διωρίθη ὁ τῶν Γεν. Λεωθοντῆς τῆς Ἀπτονομικῆς Καλοκῆς Σερ Φρεδερίκος Χέλλινκτον.

— Εἶναι ἀπὸ τοὺς πλέον διακεκομμένους Ἀγγλοὶς Ἀπτονομικοῦς.

— Μία στήν τεχνικότητα τῶν ἡμερῶν αὐτῶν παρουσιάζονται καὶ κομικαὶ εἰκόνες.

— Οἱ Γερμανοὶ φερόντες ἐκ Αἰλλης εἰδοποίησαν τοὺς Γάλλους νὰ μὴ τοὺς βομβαρδίσουν διότι δὲν θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ λάβουν πρόνοιαν διὰ τοὺς φυγάδας! !

— Οἱ ἐν Πάλαιτινῇ ἀρχαίολογικῆς ὑπὸ τῶν

Ἀγγλων Τούρκοι στρατιῶται ἀνέρχονται εἰς 75.000.

— Τὰ Πανεπιστήμια μας ἀπηθῶσαν ἔτιονον καὶ ζωνῆρον διαμαρτυρίαν πρὸς τὰ Πανεπιστήμια τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς κατὰ τῆς βουλγαρικῆς κακοῦργίας καὶ βερβαρότητος.

— Ἡ Γαλλικὴ σημαία ἐξέβασε κυματίζουσα ἐπὶ τῶν ἔχθῶν τοῦ Δουναβέως.

— Ὁ διακεκομμένος Βέλγος νομοδιδάκτορας κ. Βαν ντε Μπὲς ἀπεχώρησε τῆς Ἑλλάδος ἀπέστειλεν διὰ τοῦ Γραφεῖου τοῦ Τόπου ἐνθουσιῶδῃ καὶ ἀποχαριστετικῶν ἐπιστολῶν.

— Ἡ εἰσοδος τῶν Βασιλέων τοῦ Βελγίου εἰς Ὀστιάνδρον μετὰ τὴν Βελγικὰ στρατεύματα εἶχεν ἑξαιρετικὴν μεγαλείον.

— Ἡ ὑπόδοξή τῶν ἀπελευθερωμένων πληθυσμῶν ἦτο πανεργατικὴ.

— Πρὸ τῆς Βασιλείας φερόσης τοὺς Νεοσκόλο, οἱ γυναικες ἐγονάτιζον καὶ ἔπεισαν πρὸς αὐτὴν τὰ νήπια των.

— Ὅταν ἡ Βελγικὴ Σημαία ἀνυψώθη εἰς τὸν πύργον τῆς Ὀστιάνης ὁ συμμαχικὸς στόλος ἐχαίρεται διὰ τῶν τηλεθῶν του.

— Ἦτο ἡ πρώτη ἰαχὴ τῆς νίκης.

— Οἱ ἄνηρωτοι τῶν γυναικῶν ἐν Ἑλλάδι ἀπηθῶσαν πρὸς τοὺς ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ συναδέλφους τῶν ἑλλήτων ὑπὲρ τῶν μαρτυρηθέντων πληθυσμῶν τῆς Ἀνατ. Μακεδονίας.

— Ἀπὸ τὰ θαυμαστὰ ἔργα τῆς Κυβερνήσεως πρέπει νὰ θεωρηθῇ καὶ ἡ ἀκόρασις τῆς πρὸς προσδοκῶμεν τῆς τιμῆς τῶν ἔργηριδῶν εἰς δεκαπεντάλεπτον !!

— Ὁ κ. Βασ. Παντελής, ἐμογενῆς ἐν Λοῦδινον, προσέτερον ὑπὲρ τῶν Ἀλυτρώτων Ἑλλήτων, εἰς πρώτην δόξαν, 250.000 φρ.

— Ἐνα μεγάλο εὖγε εἰς τὴν γενναίωρον πατριώτην.

— Τὸ Ἑπαγγελματικὸν Σωματεῖον τῶν ἐργατοῦθῶν Ἀθηῶν ἀπεθῶσαν πρὸς τὴν κ. Παγκωρστ τὴν «Υπεύθυνη μητέρα ὄλων τῶν γυναικῶν τοῦ κόσμου» τηλεγραφικὴν ἑκκλησίαν ὑπὲρ τῶν θυμάτων τῆς Ἀνατολῆς Μακεδονίας.

— Τὸ ὑπαλληλικὸν καὶ ἐργατικὸν προσωπικὸν τῶν σιδηροδρομῶν ἔτυχε γενναίας παρὰ τοῦ Κράτους ὑποστηρίξεως.

— Ἐβόθη εἰς αὐτοὺς αὔρησις ποικίλλουσα ἀπὸ 12 — 30 ὄρο ἀποτελοῦσα ἐνθουσιῶδῃ ἀνακούσισιν εἰς τὴν βιοπάλην τῆς ζωῆς.

— Εἰς Ἀμερικῇν διοργανώθη τεραστία διαδίκωσις εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαβε μέρος καὶ Πρόεδρος Οὐάσιων τεθεῖς ἐπὶ κερφαλῆς.

— Συμμετέχει καὶ ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Ἀλυτρώτων ἡ ἑποία ἔλαβε καὶ τιμητικὴν θέσιν.

— Αἱ Ἀθῆναι ὑπεδέχθησαν μετὰ ὄλον τὸν σεβασμὸν τῶν ἐρεθόμενων εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἑπισκόπου τοῦ Λονδίνου Λέφδου Σερ. κ. Ἄρθου Φόλο Ἰγκραμ.

— Ἡ Πολιτεία καὶ ἡ Κοινωνία τῶν ἐπιφανῶν ἐπαξίως, ὁ δὲ Βασιλεὺς τοῦ ἀπένευσε τὸν Μεγαλόσταυρον.

— Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἀπεθῶσαν ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ μηνὸς εἰς Εὐρώπῃ ἐργάζεται ἀνεῖντος ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν μας συμφερόντων.

— Συμμετέχει εἰς τὰς συμμαχικὰς διασκέψεις ὑποβόλλει γνώμης, ἰδέας, ἀντικρούει ἐπαρθεμένους ὑπολογισμοὺς, ἐπαυροῦσθαι πεπλανημένας γνώμης.

— Ἀπὸ Λοῦδινον εἰς Παρίσιον μεταβαίνων καὶ τὰ νάνακιν συνεργάζεται μετὰ τῶν Στρατιωτικῶν, μετὰ τῶν Πρέσβους, μετὰ τῶν τραπεζιτικῶν διὰ τὴν διευκύνεισιν καὶ διαρρυθμισίν των δικαιωμάτων τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

— Ἐνα ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα πολεμικὰ γεγονότα τοῦ μηνὸς ἦτο καὶ ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Αἰλλης καὶ μεγάλου

λοῦ μέρους τοῦ καταδουραστευθέντος Βελγίου.

— Τὰ δεινοπαθήσαντα εἰς μίση ἡτο καιρὸς καὶ ἀπαλλαγῶν ἀπὸ τὸν ἐπιβλήτην τῆς τυραννίας.

— Ἀπὸ τὰ προδευτικώτερα σημεῖα τῆς γυναικείας παρ' ἡμῶν κινήσεως εἶνε καὶ ἡ ἐγγραφή τῆς πρώτης Ἑλληνίδος εἰς τὴν Ἀνωτάτην Ἀρχιτεκτονικὴν Σχολὴν τοῦ Πολυτεχνείου.

— Εἶνε γεγονὸς σημαντικὸν φαινόμενον τὴν ὀρθὴν τῆς Ἑλληνίδος εἰς ἀνωτέρας σπουδὰς ἀκατοῦσας πολλὴν μέρωσιν καὶ εὐρωστον πνευματικὴν κατάρτισιν.

— Ἡ ἀρχιτεκτονικὴ εἶνε μίαν ἀπὸ τὰς σημαντικώτερας τέχνας διότι μετ' αὐτῆς συνδέεται ἡ ψυχικὴ καὶ πνευματικὴ εὐαὴ ἀπὸ τῶν ἑλλήτων.

— Ἐπομένως οἱ ἐπιστημονικῶς ἐκπεφῶσθαι καὶ οὐβιζόντες τὰ κατ' αὐτὴν ἀνήκοντες εἶνε ἕνα ὑψηλὸν ἐρον πνευματικὸν ἐπίπεδον οὐχὶ τὴς πολλῆς προσιτόν.

— Ἡ γυναικεῖα εὐδοκίμησις εἰς τὸν κλάδον αὐτὸν δὲν δύναιται νὰ τεθῇ ὑπὸ ἀκριβῆσθαι ἐρ' ἔστων εἶνε γνωστὸν ὅτι ἡ κλασιθηρία εἶνε ἕν τῶν πολλῶν γυναικείων χαρακτηρισμάτων.

— Ἀποπέμθη πρὸς ἀρροῦσθαι τὸ διοικητικῆς πρώτης Ἑλληνίδος ἀρχιτεκτονίως.

— Οἱ Κρητικαὶ τοῦ Πανεπιστημίου κ. κ. Σωτηριῶδης, Ζεγγιλιῆς, Πατριζῆς, κ. κ. Χουδῆς ἀπέστειλαν τοῦ Πανεπιστημίου πρὸς διακρίτωσιν τῶν Βουλγαρικῶν ἐπιθετικῶν περιγραφῶν μετὰ τὴν βελτιωμένην ψυχικὴν εὐνοίαν τὰ βελτιωθῆναι μαρτυρία τῶν ἀδελφῶν μας.

— Ὁ τῶν Προβλεπουργῆς τῆς Οὐγγαρίας Τζιζῆς ἐδολορονθή.

— Οἱ Σέρβοι ἐπέβησαν νικηταὶ εἰς Βελιγράδιον.

— Ἡ Ἀρμενικὴ Κοινότης διὰ τοῦ Γραμματικῶς τῆς κ. Μπαζιάν ἀπέστειλεν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑρῶν Ἐπιτροπὴν δόξα 8000 ὑπὲρ τῶν θυμάτων τῆς Βουλγαρικῆς κτηνωδίας.

— Εἶνε ἀπὸ τὰ συγκινητικώτερα δείγματα τῆς ἀλληλεγγύης τῶν δύο Λαῶν, οἱ ὅποιοι φέρονται εἰς τὴν ἱστορίαν οἱ μεγαλειότεροι μάρτυρες τῆς ἀνθρωπότητος.

— Οἱ Βουλγαροὶ ἀνακηρῶσθαι Δημοκρατίαν καθήρεσαν τὸν ἀτυχῆ Βέρβια.

— Ὁ περίφημος Πατάρω, ὁ τῶν πρέσβους τῆς Βουλγαρίας εἰς τὴν πόλιν μας, καταδικάσθαι ὡς λαθρέμπορος εἰς τὸν τόπον του.

— Διὰ τῆς μεθόδου τῆς λαθραίας εἰσγωγῆς μερικῶν ἑκατοντάδων κουβαριτωθῶν ἤβηλεσε ἰὰ βγάλλῃ τὰ στραβὰ ἔξοδα καὶ... ἡ ἐπαθεν.

— Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς μετ' ἐγνωμοσύνης ἀποδέλπει πρὸς τὸ ἔργον τῆς Ἀμερικανικῆς ὕγειονομικῆς Ἀποστολῆς.

— Ἐρωδιωμένη μετὰ πλοῦτικα ὀλίκα ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ὑγεινετάτου ἀντιπυρομαρτυρῶν κ. Carrp ἦλλον εἰς τὴν πατρίδα μας πρὸς ἐξασθῆσθαι τοῦ εὐανθρώπου ἔργου της.

— Μετὰ σκοπὸν καθαρῶς ὕγειονομικῆς εἰσεως θὰ προσφέρῃ πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ τὸν στρατὸν μας.

— Ἡ Ἑλληνικὴ Σημαία ἐφάσθαι εἰς τὸν Δουναβίον.

— Ὁ Τερατικὸς Σύνδεσμος ἔδυσεν εἰς Τεγῆναν ἐπαγγελματικὴν Σχολὴν Ὀφθαλμῶν!

— Τὶ Ἰακίνο ἐπέβησαν εἰς Παργῆσθαι, Τραντίον κ. κ.

**ΕΝΑ ΠΟΛΥΤΙΜΟΝ ΓΕΩΡΓΙΚΟΝ
ΚΑΙ ΒΟΤΑΝΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ**

Προαναγγέλλομεν τὴν δημοσίευσιν ἀπὸ τοῦ προσεχούς τεύχους τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως», ἔργου ἐξαιρετικῆς ἐπιστημονικῆς σημασίας.

Πρόκειται περὶ τῆς μεταφράσεως τοῦ ἔργου τοῦ Βίκτωρος Hehn ἐντελῶς ἀγνώστου εἰς τοὺς Ἕλληνας τοὺς καταγενομένους εἰς τὴν Γεωργίαν, τὴν Ζωοτεχνίαν καὶ τὴν Βοτανικήν.

Πραγματεύεται τοῦτο περὶ τῶν καλῶν γεωργισίμων φυτῶν καὶ τῶν κατοικιδίων ζώων ἐν τῇ μεταβάσει αὐτῶν ἐκ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ Ἰταλίαν κνρ. Διὰ τοὺς εἰδικούς τῆς Ἑλλάδος διαβιγεται ἀληθῆς πηγὴ ἀνεξαντλήτων γεωργικῶν, βοτανικῶν καὶ ζωοτεχνικῶν θησαυρῶν.

Τοῦ ἔργου προτάσσεται θαυμασίως, πρωτότυπος, ἐπιστημονικώτατος, πλουσιώτατος εἰς παρατηρήσεις πρόλογος τοῦ μεταφραστοῦ Ἱεροδωτοῦ τῆς Ἰστορίας τοῦ Ἰερομονάχου κ. Εἰδολοῦ ἐκ τῶν διαπρατεστέρων κληρικῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους διακρινομένου ἐπὶ στανία παιδεύσει καὶ ἐξαιρετικῇ πολυμαθείᾳ καὶ μορφώσει. Λόγῳ ἐλλείψεως χρόνου καὶ χώρου ἀρχίζομεν τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἀπὸ τοῦ τεύχους τοῦ Νοεμβρίου, ἐπιφυλασσόμεθα δὲ νὰ ἐπανέλθωμεν ἐξαιρῶντες ὅσον δεῖ καὶ τὴν ἀξίαν τοῦ χειμένου καὶ τὴν θαυμαστὴν εἰσαγωγὴν τοῦ μεταφραστοῦ μας.

ΙΑΤΡΟΙ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΠΟΡΟΥΣ

Ὁ Ἄγιος Ἀθηναῖος, ἐκ παραλήλων πρὸς τὰ μέτρα, ἀτινα ἐφαρμόζει ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ἱατροσυλλόγου διὰ τὴν περιστολὴν τῆς μαισιζούσης τὴν πόλιν ἐπιδημίας, προσέλαβε καὶ ἱατροὺς διὰ τῆς Ἱατρικῆς βοήθειαν τῶν ἀσθενούντων αὐτόν, τοὺς κ. κ. Μαζῆν (ἰδὸς Ἀράκου ἀριθ. 10) καὶ Γαϊτάνου (ἰδὸς Σολομοῦ 54) διὰ τὸ Α' Τμήμα τῆς πόλεως, Α. Χατζηδάσην (ἰδὸς Βίσηος ἀρ. 6) διὰ τὸ Β' Τμήμα, Κάρων (ἰδὸς Λεονοῦν ἀριθ. 18) καὶ Χέλην (ἰδὸς Δετόλου 4) διὰ τὸ Γ' Τμήμα, Γεννάδην (Θησεῖον) καὶ Πουρναφότουλον (Πετράλωνα) διὰ τὸ Δ' Τμήμα, Μαργαρινόν (Ἀσκληπιοῦ ἀριθ. 59) καὶ Κιρατάνον (ἰδὸς Νικηταῶν) διὰ τὸ Ε' Τμήμα, Κοιτοῦλαν (ἰδὸς Ἀλκαμένους ἀριθ. 59) καὶ Ὁρόστην Κατσόρην (ἰδὸς Δερβενίον ἀριθ. 57) διὰ τὸ ΣΤ' Τμήμα, Ν. Ἀντωνίουτολον (ἰδὸς Παρῶν ἀρ. 10) καὶ Ἀναγνωστοπούλου (ἰδὸς Κέκροτος ἀρ. 11) διὰ τὸ Ζ' Τμήμα. Σ. Νούσκαλην (Ἐδφορέωνος 13) καὶ Κωπασίσην (Ἡρόδοτου καὶ Λεβένου) διὰ τὸ Η' Τμήμα. Οἱ ἄποροι ἀσθενεῖς δύνανται ἀπὸ σήμερον ν' ἀπευθύνονται εἰς τοὺς ἄνω κ. κ. ἱατροὺς καὶ νὰ ζητοῦσι τὴν δωρεάν συνδρομὴν τῶν.

Ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων

Σπ. Πάσης

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΤΩΝ κ. κ. ΕΘΝΟΠΑΙΣΤΩΝ

Προκαλούνται οἱ κληροῖ Ἑφορῆσταί, μέλη ἢ μὴ τῆς Ἐνώσεως, νὰ ἐπισταθῶσι καὶ προσέλθωσι σήμερον 9 Νοεμβρίου ἡμέραν Πανοσυνεῖν καὶ ὡρα 4 1/2 εἰς τὰ ἐν Πειραιεὶ γραφεῖα τῆς διὰ τὰ ἔξω ἀποκλειστικῶς ζητήματα.

Πόθεν.—Νὰ λάβωσι γνώσιν τὸν πληροφόρον, τὰς ὁποίας εἰς τὴν ἡ Α. Ἐξοχότης τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως τηλεγραφικῶς μετέδωκεν ἐκ Λονδίνου σχετικῶς μετὰ τοὺς ὄρους, διὰ τοὺς ὁποίους τὰ ἄγγλα ναυπηγία θὰ ἐξοζοντο Ἑλλητικῶς παραγγελίας.

Λεπτερον.—Νὰ διατεθῶσιν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω προτάσεων ἀντιλήψεις τῶν καὶ ἐν ἐσχρανοῖς τὰς ἀντιπροτάσεις τῶν, αἱ ὁποῖαι καὶ θὰ διβεβηθοῦσι εἰς τὴν Α. Ἐξοχότητα τῶν Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Πειραιεὶ, 9 Νοεμβρίου 1918.

Ὁ Ἀπευθυντὴς τῆς Ἐνωσεως τῶν Ἑφορῆστών
Γ. Σακαλῆς

ΕΝΤΟΚΑ ΤΑΜΙΑΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ

Ἐξεδόθησαν εἰς τὴν Βαν καὶ Γην σειρὰν τῶν ἐντόκων γραμματίων τοιαῦτα δραχμῶν 1,000, 10,00, 100,000, μετὰ προθεσίαν ἐξοφλήσεως τοῖς μηνὶ καὶ ἑξάμηνον.

Τὰ ἔντοκα Γραμμάτια ἐξοφλοῦνται κατὰ τὴν λήξιν τῶν παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ προσεφλοῦνται παρ' αὐτῆς, μετὰ μικρὸν τόκον.

Διὰ τὰ Γραμμάτια τῆς τομῆνον προθεσίμας πληρώνεται τόκος 4 1/2 ο/ο ἐνὸς διὰ τὰ τῆς ἑξαμῆνον 5 ο/ο.

Ὁ τόκος οὗτος πληρώνεται ἀφαιρούμενος ἀπὸ τὴν τιμὴν τῆς ἀγορᾶς αὐτοῦ.

Εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα φαίνεται ἡ τιμὴ τῆς ἀγορᾶς καὶ ὁ ἀναλογῶν τόκος καὶ ἡ τιμὴ τῆς ἐξοφλήσεως.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ ΤΡΙΜΗΝΟΥ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ			ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ ΕΞΑΜΗΝΟΥ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ		
Τιμὴ ἀγορᾶς	Ἀναλ. τόκος	Τιμὴ ἐξοφλήσεως	Τιμὴ ἀγορᾶς	Ἀναλ. τόκος	Τιμὴ ἐξοφλήσεως
98,887,50	1,112,50	100,000	97,560,05	2,439,05	100,000
9,888,75	111,25	10,000	9,756,10	243,90	10,000
988,90	11,10	1,000	975,60	24,40	1,000

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΝ

'Ολόκληρος σελίς εις ἓν τεύχος	Δραχ.	60
Ἡμίσεια > >		35
Τέταρτον σελίδος > >		20
"Ὀγδοον > > >		12

*Διὰ χρόνον μικρότερον αἱ τιμαὶ ἀνάλογοι
Δι' εἰκονογραφημένας διαφημίσεις δι' ἕξ τεύχη ἢ περισσότερα ἰδιαιτέραι συμφωνίαι*

ΕΡΓΑ ΤΗΣ Δ^ΟΣ ΕΥΓΕΝΙΑΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΕΚΔΟΦΕΝΤΑ

Διηγήματα Α'. Τόμος	Φρ.	3.00
» Β'.		2.00
» Γ'.		1.50
Ἡ Γούρτζινα Ἱστορικὸν μυθιστόρημα ἕξ ὑπερελτακοσίων σελίδων		5.00

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

- 'Ἡ Μοναχὴ Δράμα Βυζαντινὸν τρίπρακτον.
- 'Ὁ Ἐξελισμὸς Δράμα κοινωνικὸν τρίπρακτον.
- 'Ἡ Κλεψτοπούλα Δράμα ἱστορικὸν τρίπρακτον.
- 'Ἡ Τζένη μὲ τὸ γέλοιο τῆς Κοινωνικὸν δραμα-
τικὸν μονόπρακτον μεταφρασθὲν εἰς τὴν Ἀγγλικήν.
- 'Ὅταν λείπῃ τὸ χροῖμα Δράμα κοινωνικὸν τρί-
πρακτον. Πάντα Διδαχθέντα ἀπὸ τῆς Ἑλλ. Σκηνῆς.

Σειραὶ τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» τοῦ Α'. Β'. Γ'. Δ'. Ε'. ΣΤ'. Ζ'. Η'. καὶ Θ'. ἔτους πωλοῦνται εἰς τὰ Γραφεῖά μας πρὸς 30 φρ. ἑκάστην

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ ΑΓ. ΔΑΝΟΥ ΔΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΤΗΛΕΦ. ΑΘΗΝΩΝ 10 01. 4 31

ΠΡΟΝΟΙΑ

ΤΗΛΕΦ. ΠΕΙΡΑΙΩΣ 1 21

ΠΡΑΚΤ. ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΔΑΝΟΥ & ΣΙΑ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΑΗΜΕΝΟΝ
ΔΡΑΧ. 2. 000. 000

ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ ΚΑΤΑ ΚΙΝΔΥΝΩΝ
ΠΟΛΕΜΟΥ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΗΣ
ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΣΚΑΦΩΝ ΚΕΡΑΩΝ ΑΞΙΩΝ
POLICES FLOTTANTES ΣΥΜΒΟΛΑΙΑ ΤΑΧ. ΔΕΜΑΤΩΝ

Πρακτορεία εις ὅπου λούε μίνας

